

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_198944

UNIVERSAL
LIBRARY

JIA UNIVERSITY LIBRARY

2 Accession No. **124773**

17 D.

ಶ್ರೀಮಂಥನ

ದಾಕುಣಿ 1582

should be returned on or before the date
low.

[ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕವಿದಿಡಲಾಗಿದೆ]

ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ

ಮುದ್ರಣಕಾರರು :

ಎಂ. ಎಸ್. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು ೪.

ಮನವಿ ೨

‘ ದಾರ್ಶಿಕ-ದರ್ಶಕ ’ ಪದಪ್ರಯೋಗಗಳ ಮೇಲೆ ಈಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ಎರುಡು ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದಲೂ ವಿಸ್ತೃತ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ದರ್ಶಕ’ ಎಂಬುದೇ ಸಾಧುವಾದದ್ದು-ಸಮಂಜಸವಾದದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅನೇಕ ಆಧಾರಗಳಮೂಲಕ ಘನವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೂ ಹಿರಿಯರೂ ಆದಂಥ ವೈದ್ಯಗುರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಭಾರದ್ವಾಜ ರವರೂ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಕೆ. ತಿಮ್ಮಣ್ಣಚಾರ್, ಎಂ. ಎ., ಬಿ. ಟಿ., ರವರೂ ಮತ್ತು ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದಪ್ಪೆ ಎಂ. ಎ., ರವರುಗಳೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿ, ತಿದ್ದಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಪುಸ್ತಕದ ಮುದ್ರಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಿದ್ದಿದೆ. ಉಳಿದಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾರ್ಶಿಕ ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ ‘ ದರ್ಶಕ ’ ಎಂದು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

‘ ಶ್ರೀನಂದನ ’

29-5-52

ಆಶೀರ್ವಚನ

“ಶ್ರೀನಂದನ”ರು ‘ದಾರ್ಶಿಕ’ ಎಂಬ ನವೀನ ಪದ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಅದೊಂದು ನವೀನ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಬರೆದಿರುವರು. ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವೆಷ್ಟೋ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ, ಜನಾಂಗಗಳ ಅಳಿವು ಉಳಿವುಗಳನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ, ತನ್ನ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಭಂಗ ಬರುವಾಗ ಭರತ ಮಾತೆಯು ವಿಭೂತಿಪುರುಷರನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪ್ರಸವಿಸಿ, ಅವರ ಮೂಲಕ ಆಗಾಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಅಮರ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಸಾರಿಸುತ್ತ, ಜಗತ್ತಿನ ಸಕಲ ಧರ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಿಗೆ ನಿತ್ಯನವೀನವಾದ ಅಜರ-ಅಮರವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಚ್ಚಳಿಯದ ತನ್ನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ತೋರುವ ಭಾರತೀಯ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಛಾಯೆಯು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್ ಬುದ್ಧದೇವ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ ಮತ್ತು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಅಮರ ಸಂದೇಶಗಳಿವೆ. ಗಾಂಧಿಯವರ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅವರ ಶಿಷ್ಯವರ್ಗದವರೇ ಹೇಗೆ ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ‘ಗಾಂಧಿಭಕ್ತರ ಪ್ರೇಮ’ ಎಂಬ ವಂಚನಾತ್ಮಕ ಪಾಶದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಿಡಿದು, ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ; ಆ ಮಹಾತ್ಮರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ, ಶಾಂತಿ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅವರ ಭಕ್ತರಿನಿಸಿಕೊಂಡವರು ಅಚರಣೆಗೆ

ತಂದು ಲೋಕಹಿತವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೋಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಎಂದು
 “ ಶ್ರೀನಂದನರು ” ಇದರಲ್ಲಿ ತೋರಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಹಿತಿ ಸಂಘ ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವ
 ಮತ್ತು ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಧೃತ್ಯವನ್ನು
 ರಂಗಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಿ ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ಗಾಂಧೀ ತತ್ತ್ವ
 ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಜಗತ್ತಿನ ಇಂದಿನ
 ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಗಾಂಧೀ ತತ್ತ್ವಗಳು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಬರದೆ
 ಲೋಕಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ ದೊರೆಯದು.

ಪ್ರಚಾರಕಾಧ್ಯಕ್ಷ ‘ ಧೃತ್ಯ ’ ಗ್ರಂಥಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸಹ
 ಕಾರಿ. ಶ್ರೀ ನಂದನರು ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಂತಿ, ಮಾನವನ ಮೇಲ್ಮೈ
 ಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಭದ್ರವಾದ ಬುನಾದಿಯಮೇಲೆ
 ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ, ಪ್ರಾಚೀನ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ
 ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವ ಬೇರೆ ಧೃತ್ಯಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದು
 ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುವೆನು.

ಬಸವನಗುಡಿ
 ಬೆಂಗಳೂರು ೪.
 ಜೈಶಾಮಿಬಹುಳ, ೩. ನಂದನ ಸಂ.

ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜ.

ಮ ನ ವಿ

ಈಗ ನಮ್ಮ ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಬೇರೂರಿಟ್ಟ ದಾಸ್ಯಭಾವವು ಕಳಚಿ, ಸ್ವತಂತ್ರಭಾವವು ಮೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ. ಆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ವೈಭವದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿ, ಅವರೆ ಆದರ್ಶ ಉದ್ದೇಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕೀರ್ತಿ ಕಳಶವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು ಪ್ರತಿ ಭಾರತೀಯನ ಹಿರಿಯಾಸೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಲವನ್ನು ಒಂದು ಸರ್ವಕಾಲವೆಂದರೂ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ತನ್ನ ತನದ ಪರಿಪಾಲನ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನ ಕಾಲವೆಂದರೂ ಸರಿ. ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನೀಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಚೋದನ ಕಾಲವೆಂದರೂ ಅಹುದು. ಈಗಿನ ಹೊರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಕಾಲವರಿತು, ಕಾರ್ಯವರಿತು ತುಂಬುಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದಡಿಯಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾವನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವು ನಮ್ಮ ಯುವಕವೃಂದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ನೀಡಬಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿಂದಲೂ, ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಬಗ್ಗುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದೆಂಬುದು ಧ್ವನಿತವಾಗುವಂತೆ ರೂಪಿಗಳು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಬುದ್ಧ, ವಿನೇಕಾನಂದ, ಗಾಂಧಿಯಂತಹ ಹಿರಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದು ಆಕಾಶದ ಆವರಿಕೆಯ ಬೆಳಕನ್ನು ಹಿಡಿಸು ಕಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆನ್ನುವಷ್ಟು ದಾಸ್ಯವೈದವಾದರೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ!

ಮೊದಲು ಇದನ್ನು ದರ್ಶಕ, ದರ್ಶಿ (Guide) ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಅಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನವಾಗದ ಕಾರಣ ಕಲ್ಪಿತವಾದ (Self-coined) 'ದಾರ್ಶಿಕ' ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಯಿತು. ನೋಡುವ-ನೋಡಿಸುವ ಎರಡು ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಕರ್ತೃವಿಳಿದು ನಡೆಯಬಹುದಾದ ರಿಂದ ಈ ಕಲ್ಪನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೂ ಬೇರೆಯಾವ ಪದವೂ ಈ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ತಿಳಿದಂತಹ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲದ ಬೇರೆ ಪದವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಲ್ಲಿ ತಿರಸ್ಕಾರವಹಿಸಿ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯಲೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ನವುರಾದ ಹಳಗನ್ನಡ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದಗಳ ಜೋಡಣೆಯಿಂದ ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೋ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾದುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಂದಸ್ಸಿನ ನಿಯಮವನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸದೆ ಭಾವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ಕೊಟ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಓದಬಹುದಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದೆ.

ಇದರ ಮುದ್ರಣವು ಕೇವಲ 8 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದುದು ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹ. ಕರಡು ಪ್ರತಿಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆ ವಹಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಷಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಭರವಸೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಮಾದ ವಶದಿಂದ ಆಗಿರಬೇಕಾದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಓದುಗರ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಪಷ್ಟಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುವಂತೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು

ತಪೋಲೀಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಓದುಗರು ದಯವಿಟ್ಟು
ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಇದನ್ನೊದಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು
ಕೊಡುವುದರಮೂಲಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ, ಹರಸಿದ ಪೂಜ್ಯರೂ
ಹಿರಿಯಸಾಹಿತಿಗಳೂ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್ - ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಕನ್ನಡ
ನಿಘಂಟಿನ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ವಿಜ್ಞಾನ, ದಾಂಪತ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ
ಸಂತಾನ ವಿಜ್ಞಾನಾದಿ ಹಲವಾರು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೂ) ಆದ
ವೈದ್ಯಗುರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ದ. ಕೃ. ಭಾರದ್ವಾಜರವರಿಗೆ ನನ್ನ
ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಂದನೆಗಳು. ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡ
ಕೆಲವು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು
ಹರಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಘನ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ; ಕರ್ಣಾಟಕ
ಕವಿ ಸಾರ್ವಭೌಮರೂ ಆದ ಪೂಜ್ಯ ಗೋವಿಂದಪೈಲವರಿಗೆ
ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ
ಕರ್ತವ್ಯ. ಕೈ ಬರದವ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಪತ್ರ ಮೂಲಕವೂ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪೆಚ್ಚಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ
ರಾದ ತರುಣ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ಅದರ ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳನ್ನು
ಅರ್ಪಿಸದಿರಲಾರೆ. ಪಡಿಯಚ್ಚುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ
ಮೆಸರ್ಸ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಅಂಡ್ ಕೊ., ರವರಿಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು
ಬುಕ್ ಸೆಂಟರಿನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಎಲ್ಲಾ
ವಿಧದಲ್ಲೂ ನೆರವಾಗಿ ನಿಂತು ಅತಿ ಶ್ರೀಘ್ರವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿ
ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಎಂ. ಎಸ್. ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್ ರವರಿಗೂ ನನ್ನ
ಕೃತಜ್ಞತಾಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

‘ ಶ್ರೀನಂದನ ’

ಸಾತ್ವ ವಿವರ:-

ದಾರ್ಶಿಕ

ಋಷಿ

ಆಚಾರ್ಯ

ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು

ಬುದ್ಧ

ವಿವೇಕಾನಂದ

ಗಾಂಧಿ

ಜನಗಳು

|| ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಸೀದ ||

ದಾರ್ಶಿಕ

(ಈಗಿನ ಬೀವನ ಹೊಯ್ದೊಡಲಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ, ಮನೋದೌರ್ಬಲ್ಯದಿಂದ ಸಂಕಟಿಸುವ ಜನಜಂಗುಳಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಯುವಕನಾದ ದಾರ್ಶಿಕನು ಅವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರುವನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಸಿದ್ಧೆಹತ್ತಿ ಮಲಗುವನು. ಆದೇ ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕುತ್ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ ಎಲ್ಲಿ ತಪೋಮಹಿಮರ, ತಾತ್ಪರ್ಯ, ಸಂಧಾರಕರನ್ನು ಕಂಡು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ದೃಶ್ಯಗಳು ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿರುವುವು.)

ದೃಶ್ಯ ೧

(ಏಕುತ್ಪರ್ವತದ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಬಳಿ ದಾರ್ಶಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶಿಕ —

ಮುಗಿಲ ಮುತ್ತಿಡುವದತ್ತರದ ಬೆಳ್ಳಿಬೆಟ್ಟ ಕಾವಲಿ
ಅರೈಯುವವರರು ಮಿಂದಿರುವ ಈ ಸರಸಿ ಪಾವನವು !
ಅ ಸೋಮಸೂರ್ಯರ ಕುಲವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲೆ ಪಾವನವು!
ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರ ದೇವ ಮಾನವರೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲೆ ಪಾವನವು!
ಭಾರತದ ಭವ್ಯ ಭಂಡಾರದಲಿ ಇದೆ ಮಾಣಿಕವು
ಪಾಸುಗಳ ಕಳಚಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಗಳ ಹೊರಿಸಿಟ್ಟು
ತಂಪಿನುಸಚಾರವೆಸಗುವುದೆ ? ಈ ಸರಸಿ!!

(ಮರೆಯಿಂದ ಘ್ನನ)

ಎಸಗುವುದು, ಎಸಗುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅರುಂಟು! ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡನಿಯ ಮಾಡುವರು
ಇದ ತಾವಸರ, ತಾತ್ಪ್ರಿಕರ ಬೀಡೆಂದು ಕೇಳಿಹೆನು
ತಪವಾಚರಿಸೆ ಆರು ಬಂದಿಹರೇನೀ? ಕಾಣೆ
ನೋಡುವೆನು.

(ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಋಷಿಗಳ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.)
ಋಷಿವರರು!

ನಮಿಸುವೆನು ಋಷಿವರೈ.

ಋಷಿ - ದೀರ್ಘಾಯುಃ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಎನುಗೆಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಾಯು ಋಷಿವರೈ!
ಎಮ್ಮನಾಡಲಿ ಆಯು ಅಲ್ಪವಾಗಿರೆ
ಬಾಯೊಣಗೆ ಬರಿದೇಕೆ ಹರಸುವಿರಿ?

ಋಷಿ - ಎಮ್ಮನುಗ್ರಹಕೆ ತಪದ ಬಲವುಂಟು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅರುಂಟುಂಟು,

ತಪದ ಬಲದಿಂದ ತಿಳಿದಿಹಿರಿ ವೇದಗಳ
ತಿಳಿಸಿದಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಧರ್ಮಗಳ;
ಅಲ್ಲದೊಡೆ, ಈ ಭರತಬಂಧದಿ
ಬಲವುಂಟೆ? ಬೆಳಕುಂಟೆ?

ಆದೊಡೆಂ,

ಈ ಯುಗದಿ ನಿಮ್ಮ ತಪಕೆ ಬಲವಿಲ್ಲ
ನಿಮ್ಮ ನೀತಿಯುತ ಮಾಡುಗಳು
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಧರ್ಮಗಳು ಸತ್ತಿಹವು!

ಯುಷಿ - ಸತ್ತಿಹವು!

ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಸವೆದರೂ,
ಧೃವತಾರೆ ನಂದಿದರೂ
ನಂದಲಾರವವು.

ಅವಕೆ ಸಾವುಂಟೆ? ಹುಟ್ಟುಂಟೆ?

ಯೋಗದಲಿ ಕಂಡಿಹವು
ಯೋಗದಲಿ ಮಾಡಿಹವು
ಯೋಗದಲಿ ಬೆಳೆಸಿಹವು
ಅವಕೆ ಸಾವುಂಟೆ? ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಗಗನ ಹಿಮರಾಶಿ ಮಧ್ಯದಲಿ
ಚಳಿಯಿಂದ ಸೆಡೆದಿಹುದು ನಿಮ್ಮ ಮನ
ಮೊದಲೆರಡುಮೂರು ಯುಗದಲಿ
ನಿಮ್ಮಾಟವಾಡಿದಿರಿ, ನೋಡಿದಿರಿ,
ಈ ಯುಗದಿ ಅವಕೆ ತಾವಿಲ್ಲ ಋಷಿಪರೈ

ಕೇಳಿರಾ? ಕಲಿಯುಗದಿ ಎದ್ದುನಾಡ —

ಧರ್ಮವದು ಬಯಲಾಗಿ ಹೋಗಿಹುದು.
ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯೆ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿಹುದು.
ಅಜ್ಞಾನಸಾಗರವೆ - ಸುಜ್ಞಾನ ಶರಣಿಯು.

ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಂಟೆ? ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಾವುಂಟೆ?
 ನಿನ್ನಿ ತದ ನೆಡೆಯುಂಟೆ? ನೆಲೆಯುಂಟೆ?
 ಬಡತನದ ಬೀಗೆಯೆ-ಸಿರಿತನದ ಸಂಭ್ರಮ.
 ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮಾರುವರು ಗಂಡುಗಳ ಕೊಳ್ಳುವರು.
 ನ್ಯಾಯವೆಂದಾಡುವರು-ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವರು.
 ಸರ್ವರಿಗು ಭಗವಂತ ಸರ್ವರಲಿ ಭಗವಂತ
 ಒಬ್ಬನೆಂದಾಡಿ, ಸಾವಿರ ದೇವರ ಮಾಡುವರು.
 ಹಣವೆಂದೆ ಗುಣವೆಂದು ಹೆಣವಾಗಿ ಗಳಿಸುವರು.
 ಕರುಣೆಯೆಂದೆ ಬಿಡ್ಡಿ, ಬರೆದುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ಕಂಡಿರಾ ಯುಷಿವರ್ಮ!

ನಿಮ್ಮ ತಪಕೆ ರಕ್ಷಿಸ ಬಲವುಂಟೆ?
 ನೀವಿತ್ತ ಸಂದೇಶ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ
 “ದೀರ್ಘಾಯು” ಮಾಡಿರೈ!

ಯುಷಿ - ಮಾಡಿದೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

‘ಮಾಡಿದೆವು’-ಎನ ಮಾಡಿಹಿರಿ?
 ದೇವ-ವೇದಗಳೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯ ತೆರೆಯಲ್ಲಿ
 ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮದ ಬಣ್ಣಗಳ ಬಿಗಿಯಿಂದ
 ನರಪ್ರೇತ ಚಿತ್ರಗಳ ಚಿತ್ರಿಸಿಹಿರಾ?
 ಸತ್ಯ-ಸದನೆಗಳೆಂಬ ಮಾಲೆಗಣ್ಣಿನಿಟ್ಟು
 ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಬಡಭಾವನೆಯ ತುಂಬಿ
 ಆ ಗೊಡ್ಡು ತತ್ವಗಳಡ್ಡಬರಿಸಿ

ದಾರಿಗೆಟ್ಟು, ದಣವಾಚಾರಗಳ ಹುಗಿಸಿ
ಅದೋ! ಸಗ್ಗ! ಇದೋ ನಾಕ!
ಇದೇ ಜೀವ! ಅದೇ ದೇವ!
ಎಂದೆನುವ ತಾಳಮೇಳಗಳ ಮಾಡಿ,
ತೊಗಲು ಗೊಂಬೆಯಾಟ ನೆಡೆಸಿಹಿರಾ?

ಶುಷಿ - (ಮಾನ ನಾಗಿರುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮಾನವೇಕೆ ಶುಷಿವದ್ಯ, ಆಡಬಾರದೆ?
ಅಯ್ಯೋ, ಕಣ್ಣೀಕೆ ಹನಿಗೂಡಿಹುದು?
ಕ್ಷಮಿಸಿ ಶುಷಿವರಾ, ಬೇಡದಾನಿಮಗೆ
ಆಡಿ ಬವಣೆ ಮಾಡಿಹೆನು. ಕ್ಷಮಿಸುವುದು.

ಶುಷಿ -

ಕ್ಷಮೆಗೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಮಗನೆ!
ನಾವಿತ್ತ ದಿವ್ಯ ಸಂದೇಶ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ
ಕತ್ತಲ ಗವಿಗೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ನೆಡೆಸು
ಕಾಳೋರಗವ ತುಳಿದಿಹಿರಿ,
ವಿಷವೇರಿ ನರನಾಡಿಗಳ ದಹಿಸುತಿರೆ,
ಮನವೆಲ್ಲ ವಿಷಹೊಗೆಯಾಗಿಹುದು.
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣುಹನಿ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಸಾವು ನೋವನು ಬಿಟ್ಟಿರುವ
ನಿಮಗೇಕೆ? ಕಣ್ಣುಹನಿ ಶುಷಿವದ್ಯ

ಋಷಿ-

ನಮ್ಮ ಮುಮ್ಮುಗಳು ನೀವ್
ನಮ್ಮ ಆತ್ಮದ ಕೊನರುಗಳು,
ನಮ್ಮ ರಕ್ತದ ಜೀವ ಬಿಂದುಗಳು.

ದಾರ್ಶನಿಕ- ಅಂತಾಮೋಡೆಮುಗೇಕೆ ? ಈ ಗತಿ.

ಋಷಿ-

ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲದ ಮನದಿಂದ
ಅಶ್ರದ್ಧೆ-ಆತುರದಿಂದ.

ದಾರ್ಶನಿಕ-

ನಿಮ್ಮ ವಾಣಿಗಳೋ ಗುಟ್ಟಾಗಿಹವು.
ಕಬ್ಬಗಳೋ ಕಲ್ಲ ಕಡಲೆ
ಅದೆಂತು ಮನ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ? ಋಷಿವರ್ಮ.

ಋಷಿ- ಉಂಟೆ ?

ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲ, ತಿರೆದಿಟ್ಟು ಗುಟ್ಟು
ರಸಕಬ್ಬು ಗಬ್ಬು.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಕ್ಕುಂಟು ಸಿಹಿಯುಂಟು
ಇವೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರ ನಿರ್ಧಾರ.
ನಿಂತು ನೋಡಿರೈ, ನೆಡೆದು ನೋಡಿರೈ
ನಿಜವ ಕಾಣುವಿರಿ, ನೆಮ್ಮದಿ ಪಡೆವಿರಿ.

ದಾರ್ಶನಿಕ-

ಈಗ ಎಮ್ಮನಾಡಿಗೆ ಪರನಾಡಿಂದ
ಬಂದಿಹವು ವಾಣಿಗಳು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು

ಅವು ಎನ್ನು ಉದ್ಧಾರವೆಸಗುವುವು

ಯುಷಿ- ಮಗನೇ

ಮಂಕೇಕೆ ಕವಿದಿಹುದು ಧನಗೆ !

ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲವೈ
ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೋಗಿಹುದು.

ಎನ್ನು ಬೆಳಕಿಂದ ಹಾಯ್ದೊಂದು ಕಿರಣ
ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಾಗಿಯುದು.
ಅದಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುಪ ಬಾಯ್ ಬಾಯಿ ಬಿಡುವಿ
ಪಪ್ಪ ಮಾಣಿಕ್ಯವಿರೆ ನೊರ್ದ ಗೊಡವೆ ಏಕೆ ?

ಹಾರ್ತಿಕ- ಉಂಟೆ ?

ಅವರ ಸಾಧನವೇಂ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ ?

ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೆರಳಿಸಿ
ಬೇರೆ ಜಗವನೆ ತೋರಿಹರು.
ಸೃಷ್ಟಿ ನಿಯಮವ ಭೇದಿಸಿ
ಸೃಷ್ಟಿ ಪಂಥವ ಹೂಡಿಹರು.
ನಡೆನುಡಿಯೋ-ನನೀನ ನವುರು
ಇದಕಿಂತ ಹಿರಿದುಂಟೆ ? ಸಿರಿಯುಂಟೆ ?

ಯುಷಿ - ಮಗನೇ,

ನಿನ್ನ-ಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನ ದಹಿಸುತ್ತಿಹುದು.
ನಿಮ್ಮ ರೂಪಿನ ಹೊಕಪ ನೀವೇ
ಮರೆಮಾಡುವುದೆ ? ಅವರವರ

ತಂಬುಲದ ಬಿಕ್ಕಿಗೆ ಕೈಯೊಡ್ಡಿ
ಕೂಡುವುದೆ ?

ಕಪ್ಪೆ ಕೂರ್ಮಗಳ ತೆರದಿ
ಸಪ್ಪೆ ಜೀವನಮಾಡಿ

ಹತ್ತೊಡಲ ಬಂಜೆ ಮಾಡುವುದೆ ?

ನಿನ್ನುನಾಡದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಡಲ್ಲ.
ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯದು, ಯೋಗ ಗುಹೆಯದು.
ತಾಪಸರ ಪರ್ಣಶಾಲೆ-ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿ ಇಲ್ಲಿ.
ವಿಜ್ಞಾನ-ಸುಜ್ಞಾನ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ
ವೇದವೇದಾಂತದ ಹುಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ
ಭಾರತೀಯ ಭವ್ಯನೋಟ ಅನುಪಮ.

ಅನಳ ಮಹತ್ವ ಕಡಲ ಕಾಣು.
ಅನಳ ರೂಪೋ ವಿರಾಡ್ರಾಪು.
ಅನಳುಸಿರು ಪರಿಮಳಕು ಹೆಸರು.
ಅನಳ ರಾಗ ರಾಗದ ಮಧುರ ಮೂಸುವುದು ಮುಗಿಲ.
ವೂಡಲು ಮಡಿ ಮಡಿಯ ವಜ್ರದ ಹರಳು.
ಕೊರಳ ಕಾಣು ಸರಸರದ ವಾಹಿನಿಯರ ಹೊರಳು.

ರೂಪುರೇಖೆಗಳೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣ ಕಳಚುವ ಮಿಂಚಿನೊಡರು.
ಉದರ ಒದರುವುದೋಜೆಯ.
ಕುಂಡಕುಂಡದ ತೇಜ ಚಿಮ್ಮುವುದು.
ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮದ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಲಿ
ನೈದ ಉಡೆ ಉಟ್ಟಿಹಳು.
ಮಂಗಳದ ಮಾತೆ ತೊಟ್ಟಿಹಳು

ಶುಭದುಂಗುರವ ಶೋಭನದ ಬಳೆಯ,
ರಾಂತಿಕಾಂತಿ-ಕುಂಕುಮ ಕೇಸರ ತಿಲಕ
ಯೋಳೆಯೊಳೆದು ಕಾಣುವುದು ಫಾಲದಿ.

ಕೆಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಕುಂಡಲ ಕಣ್ಣಿದರಿ
ಕಾಣುವುದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ.
ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಲಾಡ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸುತ್ತಿನ
ಮುತ್ತುಗಳ ಚಕತುಂಬು ತೂಗುವುದು
—ಕೂಗುವುದು.

ಬೆಳ್ಳಿದೆಯ ರಾವುತರಿಂ ಬಿಗಿಸಿಕೊಡು ಭುಜಕೀರ್ತಿ.
ಇತಿಹಾಸ ಸಾಲಿನಲಿ ಕೋದ ಕರಿಮಣಿಯ ನಡುವೆ
ತೂಗುವುದು ಮಂಗಲದ ಬಟ್ಟು-ಹಿರಿತನದ ನೆಟ್ಟು.
ರಾರಿರಾತಿ ತೇಜದಾ ಹಿಮಂತ
ಹಿರಿದಾದ ಭಾರತಿಗೆ ಹಿರಿಮಾಕುಟ

ಮಗನೇ,

ಅನಳದೆಯಲಿ ಹರಿದಾಡ್ತ
ಹಸುಗೂಸು ನೀ ಧನ್ಯ! ಧನ್ಯ!!

ದಾಶೀಕ—

ಅಹುದೆ ಮುಷಿನರ್ಯ!

ಅನಿತು ಭರಿತಕೆ ಭಾರತಿ ?

ನಾವ್ ಧನ್ಯರೇ! ಧನ್ಯರೇ!! (ಬಿಚ್ಚಿಸ್ತು ಕೂಗುವನು)

ಮುಷಿ — ಅಹುದು ಮಗನೇ ಅಹುದು.

ಎಮ್ಮ ಯೋಗದ ಫಲಗಳೆಲ್ಲ

ನಿಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಗಿತ್ತಿಹೆವು.
 ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ, ಬಲುಹಿಂಪೆ ಬಾಳಿರೈ
 ಅದುವೆ ಎಮಗೆ ಸಂತಸ.
 ಅದುವೆ ನಿಮ್ಮ ನೀಡ ಕೃತಜ್ಞತೆ-
 ವಿಶಾಲ ಮನದಿಂದ ಕಾಣಿರೈ
 ಕುಹಕಮಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವ ಕಾಯಿರೈ
 ಅದರಿಂ ಅರಿವು ಪುಟ್ಟುವುದು

ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳ ಅರಿವಾಗಿ
 ಭಕ್ತಿ ಚಾಮರಗಳ ನೆಡಲಾಗಿ
 ಒನರ ಬಾಧೆಗಳ ಹೊರಗಾಗಿ
 ಹೊನ್ನ ಹೊಳೆಗಳ ಹಾದು
 ಭಕ್ತಿ ಭಾಗ್ಯವ ತೇಡು
 ಮುಕ್ತಿನುತಗಳ ಕಂಡು
 ಆತ್ಮಶಕ್ತಿಯ ಉಂಡು

ಬಂಸುಲು ಬೆಟ್ಟಗಳ
 ಹೊಳಲು ಹಳ್ಳಿಗಳ
 ಅರಮನೆಯ ಕಿರಿಮನೆಯ
 ಹೂದೋಟ ನಿಪುಗಾಡ

ಹಲಕಾರು ಹರಿದಾಡಿ
 ಕಾಲ ಕಾಲವ ತುಳಿದು
 ಸಿರಿ ತಾಯಿ ರೂಪವನು ಕಾಣಿರೈ

ಋಷಿ - ಇದೋ, ಸಂದೇಶ ನಿನಗಿದು.
 ನಿನ್ನವರನರುವಿಂದ
 ನಿನ್ನ ನೀನರಿಯುವೆ.
 ಸತ್ತ ಶಕ್ತಿಯೆ ಎದ್ದು
 ಮತ್ತೆ ಭಾವವ ಮೆದ್ದು
 ನೀನೆ ನೀನಾಗಿ ನಿಲುವೆ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ನುಡಿಯಿಂದ, ಅಮರರಾಗುವೆವು.

ಋಷಿ -

ಎಮ್ಮ ಮುಮ್ಮಗಳೆಲ್ಲವೆ ನೀವು
 ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ಬಾಳೇ ಎನುಗೆ ಸಂತಸ.
 ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸವೃಶಂ.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಬೆಳಕೆಟ್ಟು ಕಾಸಿಟ್ಟಿಹಿರಿ,
 ನಮಿಸುವೆನು ಋಷಿವರೈ (ಸಮಸ್ತ ರಮಾಜನಸು.)

ಋಷಿ - ದೀರ್ಘಾಯುಃ (ಸುರಿಯಾಗುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಎದ್ದು ನೋಡಿ)

ಕಾಣದಾದರ, ಋಷಿವರೈ !
 ಎಲ್ಲಿ ವೈದೀಗಿಹರೋ (ಹೊರಹೊಮ್ಮು)

ದೃಶ್ಯ ೨.

(ಸುಂದರವಾದ ಕೊಳಗಲಿಂದಲೂ ಫಲಭರಿತ ವೃಕ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದಾರ್ಶನಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಋಷಿವರ್ಯರೆಲ್ಲ ಅಡಗಿದರೊ ಕಾಣೆ.
ಮುಮ್ಮುಗಳು ನಾವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.
ಸಂದೇಶ ಬೆಳಕ ನೀಡಿದರು
ಎನಿತು ವಾತ್ಸಲ್ಯವೋ ಋಷಿವರ್ಯಗೆ !

(ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ)

ಆನ ಪುಣ್ಯದ ಬೀಡಿದು ? ಸಗ್ಗವೆ ?
ಸತ್ಯಲೋಕವೆ ? ಶಿವನಾಲಯವೆ ?

(ಮರ ಕೊಳಗಳ ಬಳಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಆಚಾರ್ಯರು ಕಾಣುವರು.)

ಅದೋ, ಆರಾರೊ ...

ಧನಳದುತ್ತುಂಗ ಗಿರಿರಾಜನೀಕ್ಷೆಯಲಿ
ಸುಧೆಯ ಸಿಂಧುವಿನ ತಂಬೆಲರ ಬಳಸಿನಲಿ,
ವಲ್ಲವಿತೆ ವಸಂತ ಮಧುಲಹರಿ ಹೊರಳಲಿ,
ದಳದಳದಿ ದುಂಬಿದನಿಯೊಳ್ಳ ಪುಷ್ಪ
ಸಂಮೋಹದಿ ಮೆರನಮರ ಪುಷ್ಪತಿಯ,
ಬಿಸಿಲ ಬೆಳದಿಂಗಳಂಗಳದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ
ಪ್ರೇಮದಂತರ್ವ್ಯಷ್ಟಿಕೋನದಿ, ನವೋದಯದಿ
ಮೆರೆಯುತ್ತಿಹರಿವರ್ ಮನುಜರೋ? ದಿವಿಜರೋ?

(ಸತ್ವಿರಬಂಧು)

ಆರಿವರ್ ? ಏನನ್ನೋ ಪರಿಸುತಿಹೆರ್.

ಅಡಿಸುನೆ.

ನಮಿಸುಪೆನು ಅಚಾರ್ಯ. (ಕೈಮುಗಿಯುವನು.)

ಅಚಾರ್ಯ --

ಶುಭವಕ್ಕೆ - ಕೂಡುವುದು ಈ ಪೀಟಿನೆ.

ಈ ಎಡೆಗೆ ನೀ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನು ?

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಕಾರಣವೇನು, ಬಾಯಾರಿವೊಡೆ ನೀರನ್ನರಸುವಂತೆ
ಬಂದಿಹೆನು.

ಅಚಾರ್ಯ, ಆನ ಆಶ್ರಮವಿದು?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಭಗವತ್ ಬುದ್ಧದೇವನಾಶ್ರಮ.

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಬುದ್ಧದೇವ ! ನವೀನ ಮತಾಚಾರ್ಯ!

ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಗೆದ ಪ್ರಭು !

ಆನರ ಆಶ್ರಮವೆ?

ಭಾಗ್ಯೋದಯನಾದಂತಾಯಿತು

ಈ ಬೀಡಿಗೆ ಬಂದುದು.

ಅಚಾರ್ಯ, ಅದೇಂ ನೀನ್ ಪರಿಸುತಿಹುದು.

ಅಚಾರ್ಯ - ಭೂ ಶಾಸ್ತ್ರ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಎನಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಸಿಹಿ.

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಲ್ಪಮೇ—

ಯೋಗ, ಆಯು, ಮನೋ, ಗಣಿತ. ಘೋಷ
ಜೀವ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ.

ದಾರ್ಶನಿಕ—

ಅಬ್ಬ !

ಅನಿತು ಪಠಿಸಿಹಿರಾ

(ಕ್ರಿಯೋ). ಅವರೇನ ಮಾಡುತ್ತಿಹರ ?

ಅಚಾರ್ಯ --

ಜ್ಯೋತಿಷನ ಕಲಿಯುತ್ತಿಹರು.

ಗೃಹತಾರಿಯೋಡಾಟ ನೋಡುತ್ತಿಹರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಇವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಅಣುಶಾಸ್ತ್ರ ಕಲಿಯುತ್ತಿಹರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಅವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ - ವಿಶ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ಹೆಂಗಳ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಚಿತ್ರಶಾಸ್ತ್ರ—ಗೃಹಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ಕೋಡ ತುದಿಯಲಿ ಕಾಣ್ತು ಅವರ ?

ಅಚಾರ್ಯ -- ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ—ಕಿರಣಶಾಸ್ತ್ರ.

ದಾರ್ಶನಿಕ— ಆಯ್ತಾಯ್ತು ! ಇನಿತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೆನಿತು
ಕಲಿಯುವುದು ! ಅಚಾರ್ಯ !

ಅಚಾರ್ಯ :-

ಸದಾಚಾರ, ಏಕನಿಷ್ಠೆ, ಗುರುಭಕ್ತಿ ಇರುವಲ್ಲಿ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇಂ ಆಗಸದ ಪೂವೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಸದಾಚಾರ, ಏಕನಿಷ್ಠೆ, ಏತರಿಂ ಬಪ್ಪುನು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ದೃಢನಂಬಿಗೆಯಿಂ

ದಾರ್ಶಿಕ - ದೃಢನಂಬಿಗೆಯದು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ವಿವೇಚಿತ ಭಾವ ಸಿದ್ಧಿಯಿಂ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅನಿತು ತೊಡೀರೇಕೆ

ಬರೆದು ಓದಿದೊಡೆ, ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೇಂ ಬಾರವೆ ?

ಅಚಾರ್ಯ -

ಅಪ್ಪುದು. ಸಗ್ಗವೇರಲು ಹಗ್ಗದೇಣಿಯದ್ದಂತೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆದೊಡೇಂ, ಫಲಿಸವೆ ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಉಂಟೆ,

ಅಧ್ಯಯನ-ಅನುಷ್ಠಾನ ಪಕ್ಷಿರೆಕ್ಕೆಗಳಿದ್ದಂತೆ,

ಅದರಿಂ ಫಲಿತವೃಕ್ಷಗಳ ಸೇರಿ, ಸಿಹಿಯಸವಿಯಲುಂಟು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಎಮ್ಮ ನಾಚಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ ಕಲಿತಿಹರು

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಹುದು, ಕೇಳಿಹೆವು.

ಸಾರವಿಲ್ಲದ ವಿದ್ಯೆ

ಗುರಿಯಿಲ್ಲದ ಬಾಳ ಕಲಿತಿಹರೆಂದು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಹಾಗುಂಟೆ ಆಚಾರ್ಯ !

ನವೀನ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನವೀನ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಿಂ
ಹೊಸ ಬಾಳ ಬೆಳಗಲೆಣಿಸಿಹೆವು
ಮನುಜನಾಶೋತ್ತರವ ಗುರಿಮಾಡಿ
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿದ್ಯೆಗಳ ಬೆಳೆಸಿಹೆವು.

ಆಚಾರ್ಯ - ಮನುಜ ಆಶೆಗಳಿಗೇಂ ಸೀಮೆಯುಂಟೆ
ಅವ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆವ ವಿದ್ಯೆಯೇಂ ವಿದ್ಯೆಯೇ
ಆಗಸಕೆ ಬಲೆಯೊಡ್ಡಿ ತಾರೆಗಳ ಹಿಡಿದಂತೆ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಕಾಲವನಿತರಲೆ ನವಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ನವೀನರಾಗುವೆವು.
ಮಾಯು ಭೂಜಲವಲ್ಲಿ ಚರಿಸಿಹೆವು
ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪರಿಪರಿಯ ಮೂಲಗಳ ಕಂಡಿಹೆವು
ಗ್ರಹತಾರೆಯೋಡಾಟ ಗುರ್ತಿಸಿಹೆವು
ಅದ್ಭುತದ ಶಕ್ತಿಗಳ ಹಿಡಿದಿಹೆವು
ಅವನೆಲ್ಲ ಮನುಜನೇನೆಗೆ ಬಳಸಿಹೆವು.
ಬೆಳಕ ಭೇದಿಸಿ, ನೀರನೊಡೆದು ಬಂದಿಹೆವು.
ಚಂದ್ರಲೋಕನ ಹೊಗಳಲು ಹೊಂಚು ಮಾಡುತ್ತಿಹೆವು.
ಏನುಂಟು ಏನಿಲ್ಲ - ಆಚಾರ್ಯ
ಮಂತ್ರಗಳ ಹಾಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿಹೆವೆ
ಯಂತ್ರಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಹೆವು
ಸುಖದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವ.

ಆಚಾರ್ಯ - ಏನ ಮಾಡಿದರೇನು ಮನುಜ ಮುಂಬರಿವನೇ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮುಂಬರಿವೆ.

ಭಸ್ಮ ನೋಟದಲಿ ಕಾಣುತಲಿಹೆವು
 ಸುಖ ಸಾವ್ರಾಜ್ಯದ ಉನ್ನತ ಶಿಖರವೆ.
 ದೆಚ್ಚೇನು ಜೀವಶಕ್ತಿಯನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುವೆವು
 ಆ ದೇವಗೀವನ ಚಿಂತೆ ಬಿಡುವೆವು.

ಅಚಾರ್ಯ --

ಸವಾಲಿಂಬುದನರಿಯದಿಹೆ ನೀವ್
 ಜೀವ ಶಕ್ತಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಿರಾ ?
 ಮರುಳಾಗಿ ಮೋಗಿಹಿರಿ
 ಬೇಂಟೆಯಾಡಲು ಮೋಗಿ
 ಮಗಲೇ ಬೇಂಟೆಯಾದಂತೆ
 ಮೃತ್ಯುಮುಖದಲೋಲಾಡುತಿಹರಿ.

ದಾರ್ಶನಿಕ --

ಅಚಾರ್ಯ,

ಅಂತಿರೇ, ಸುಖವ ಸಾಧಿಸ ಬಗೆಯೆಂತು ?
 ಎಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳ್ ಅವ ತೋರುವುವು.
 ನಿತ್ಯಜೀವನದಿ ಉತ್ತಮ ಸುಖವ ಕೊಡುವುವು.
 ಮಾನವನ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ಕೊನೆಯ ಕಂಡು.
 ಅದರ ಪರಿಗಳ ಬಿಡಿಸಿ, ಅದೆಂತಪ್ಪುದನೆ ನುಡಿದು,
 ಕಾಲದೇಶಗಳ ಮನದಲಿರಿಸಿ,
 ಅವನಾಯುವ ವಿಭಾಗಿಸಿ,
 ನಡೆನುಡಿಗಳ ಛಿಧರಿಸಿ,
 ಬಾಳ ಹಸಗೈವಾಚಾರಗಳ ಸೂರ್ತಿಸಿ

ಜೀವನದ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನರೂಬಿ,
ಅದರೊಡನೆ ಸುಖದ ಸೋಪಾನಮಾಡಿ
‘ ಅಡಿಯಿಡು ’ ಎಂದೆನುತ ಘೋಷಿಪುದು.

ಇದರಂತೆಯಲಿವಾಳ್ವ ಶಿಕ್ಷಣಮೆ ಸುಶಿಕ್ಷಣ.
ಅದುವೆ ಸುಖದ ಸಾಧನ ವಾರ್ತಿಕ.

ವಾರ್ತಿಕ -

(ಮೂರನಲ್ಲಿ ಒರುತ್ತಿರುವ ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಠದಿಂದ
ಅಚಾರ್ಯ ಅರವನ್ ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಈ ಆಶ್ರಮದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ.

ವಾರ್ತಿಕ - ಓಹೋ ! ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ! !

ಹೊಳೆದು ಕಾಣುವ ದಿಟ್ಟತನವಲಿ
ಸೆಳೆದು ಬಿಗಿಸುವ ಮೋಹವಡಗಿರೆ,
ಜೆಳೆದು ಬಲಿತಿಹ ಕುಣಿವಪುಗನ
ತೋಳಿನ ತೋಳ ತೂಗುತ ;
ಎಷ್ಟರೇನು ಹರಡಿದೆದೆಯಲಿ
ಅರುಣ ಮುಂಗುರುಳ ಹೊರಳಲಿ-
ಕರುಣಕಾಂತಿಯ ನೀಲಕಂಗಳ
ಚಲನ ಚೆಲ್ಲತ ಸೂತ್ತವಳಯದಲಿ-
ಎಳೆದು ಮಗಿಸಿಹ ವೀರಗಚ್ಚೆಯ.
ಕಲಿ ಕಂಠೀರನ ಸೊಂಟದಚ್ಚೆಯ.
ಅಜಲ ಸದ್ಭ್ರೂಹ್ಮಚರ್ಯ ತೇಜದಿ
ದಿಕ್ಕದಣಿಸುವ ನಡೆವ ಸೊಬಗಿಂದ-
ಒಳಗೆ ಬೆಳಕಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಸಂತಸದ

ಮೊಗ್ಗ ರಳುವುಡು ತುಂಬಿಯಿಂದ.
 ಬಾಳ ತೊಡರೆಹಿಕ್ಕಿಸುವ ಕಣ್ಣುಮಿಂಬಿಲಿ,
 ಸದ್ಗುಣದ ಸಿರಿಯೊಂನೆ ಬಾಳ ಗುರಿಯೊಂನ,
 ಶಾಂತಿ ಎರಕದ ಗೊಂಬೆಯೊಂದಿ,
 ಜೀವನ ನನದಿ ಹಾರಾಡಲೆದ್ದ,
 ಮೊಸ ಬಗೆಯ ಉಸಿರ ನಾದದಿ
 ಬರುವ ಬಾಲನ ಕಾಂಬ ಕಣ್ಣೆ ದಬ್ಬುಂ !

ಆಚಾರ್ಯ -

ಇವನು ಮುಂಬರುವ ಜನಪದದ ಜೀವ ಬಿತ್ತ
 ಈ ರಮ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯಾಶ್ರಮದ ಸುಕ್ಷೇತ್ರವಲಿ
 ಸುಶಿಕ್ಷಣನೇಗಿಲಿಂ ಮನ ಮೈಯ ಹವವೊಂದಿ,
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಸುಕ್ಷಾತ್ರ ಸಾರಗಳ ಉಂಡು,
 ಸುಜ್ಞಾನಧಾರೆಯ ನೀರ ನೆರೆನೀಂಟಿ,
 ಅನುಷ್ಠಾನ ತಂಗಾಳಿಬೆಳಕನಾನ್ವ,
 ಮನುಜಬಾಳಿನ ಅಂತರಾರ್ಥದ ಶಾಖೆಗಳೊಡನೆ
 ವಿಶಾಲ ಮನವೆಂಬ ಆಗಸದಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿಹಿಂಸು
 ತನ್ನ ಕಾಣ್ತರಿಗೆ ಸೆಳೆಸಂತಸಪನೀವ
 ನಾಡಕಲ್ಪವೃಕ್ಷವಿದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಪ
 ನಿಮ್ಮ ಶಿಲ್ಪಮದು ಸಾಮಾನ್ಯವೆ !

ಆಚಾರ್ಯ - ಗುರುಕೃತಿಯದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆಚಾರ್ಯ, ಅಲ್ಲಿ ಕಾಂಬುವೇನು ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಹೆಂಗಳೆ ಚಿತ್ರಶಾಲೆ

ದಾರ್ಶಿಕ - ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ನೆಯ್ತೆ?

ಅಚಾರ್ಯ - ಅಸ್ತು.

ಸುಖಿನೋಭವಂತು

ದಾರ್ಶಿಕ -- ನಮಿಸುವೆನು. (ಶೈಲಮುಗಿಸು ಹೊರಡುವನು.)

ದೃಶ್ಯ ೩

(ದಾರ್ಶಿಕನು ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಬಿತ್ತರಾಲೆ ಬಳಿ ನಿಂತಿರುವನು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಓಹೋ, ಈ ಮೆಂಗಳ್ ಎನಿತು ಶೋಭಿಸರ್

ಆಡುತ್ತಿಹುದೆಂತು ?

ಕಡಿದ ಹಾಬಗಲ್ಲಿನ ಗೊಂಬೆಯಂದದಿ
ದೃಢ ತನುವೊಳು ಕಾಣ್ತುಕಾಂತಿಯಿಂ,
ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣರೇಖೆಯಿಂ,
ನೀಳವಾಗಿಹ ತೋಳ ಬಳ್ಳಿಯಿಂ,
ಕದ್ದು ನೋಡುವ ಎದೆ ಕುಂಠ ಕುಲಕಿಂ
ಇಂಜಿಗರಸುವ ಕೆನ್ನಧರವದಳಿರೆ
ತುಂಬುಕೂದಲು ಬಲಕೆ ಸರಿದಿರೆ
ಕತ್ತರಿಯ ಹಣೆಯಲಿ ಮುತ್ತರಿನಿಯಲಿ
ಜಳಜಳಸಿ ಮಿರುಗುವ ನಾರುಡೆಯಲಿ
ಚಂವನದ ಗಂಧವಿರೆ ಸೆಳ್ಳುಗುರ್ಗ್ಗಳಲಿ
ತುಂಬುಜವ್ವನಕೆ ಸರಿಲಜ್ಜೆ ಬಿರೆತಿರೆ
ಚೆಲ್ಲಿದ ಚೇತನದಂದದಿ ಆಡುತ್ತಿಹರ್.

(ಆಡುತ್ತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ದಾರ್ಶಿಕನನ್ನು ನೋಡಿ)

೧ ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅಕ್ಕ, ಅರಿವರ್ ?

೨ ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ದೂರದಿಂ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವರ್.

೧ ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆಗಲಿ, ಕುಶಲವೇ ಕೇಳುವೆ (ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ)

ಆರೈ, ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಹರಿ ? ಕ್ಷೇಮವೇ ?

೨ ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆರೈ, ಅರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಗಳ ನೀಡುವೆವು

ನಮ್ಮ ಬೀಡಿಗೆ ದಯಮಾಡಿ. (ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವರು)

(ಚಿತ್ರ ಶಾಲೆಯ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಉಪಚರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದಾರ್ಶಿಕನು ಕುಳಿತಿರುವನು. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ನಿಂತಿರುವರು.)

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಆರೈ, ಬಹುದೂರ ಬಂದು, ದಣಿದಂತೆ ತೋರುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ತನ್ನ ಸುಡಿಯಿಂದಲೇ ಎನ್ನ ದಣೆವಾರಿಹುದು

ಇನ್ನಸುಚಾರಗಳ ಕೊಂಡಮೇಲಿಹುದೆ ?

ಈ ಹಿಮಕದಗಿ ಹರಿವ ನೀರನೀಂಟಿ

ಸವಿಸ ಸಿಹಿಫಲದ ಸವಿ-ಮೊಸರಸವಾಗಿ

ಮೊಸುಸಿರಿಂದ-ಮೊಸ ಜೀವವೆನಿಸುವುದು

ಈ ಎಡೆಗಡಿಯಿಡುವ ನೇಹಿಗಗೆ !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅವ ನಾಡಿಂದ ಬಂದಿಹರಿ ? ಆರೈ,

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬಹುದೂರ ನಾಡದ್ದು.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅವುದು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಹೇಳಬಾರದು.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಕೇಳ ಬಾರದೇ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಂಟು
ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾಯಿಲ್ಲ.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಹೆಸರ ಹೇಳಿದೊಡೆ ತಪ್ಪೇನು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಪ್ಪಿಲ್ಲ.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಆದೊಡೇಂ, ಕಳ್ಳರೋ, ತುಂಟರೋ
ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡೆ ಅದು ?

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಉದ್ರೇಕದಿಂದ) ಉಂಟುಂಟೆ ?

ವೇದಗಳ ಬೀಡದು

ಋಷಿವರರು ಯೋಗದಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ನಾಡದು
ವೀರರುದಿಸಿಹ, ಧೀರರೆದ್ದಿಹ ನಾಡು
ದೇವಲೋಕಕು ಮಿಗಿಲಾದ ನಾಡು

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - (ಯೋಚಿಸಿ) ಅದೇಂ ಭರತಖಂಡಮೇ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - (ತಗ್ಗುಲನಿಯಿಂದ) ಅಹುದು.

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಓ ! ಎಮ್ಮ ಸೋದರರೆ ನೀವ್
ಕಂದಿಸುವೆವು ಆರೈ (ಎಲ್ಲರೂ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವರು)

ದಾರ್ಶಿಕ-- ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿಹುದು. ಇದೇಂ ಆಶ್ರಮದ
ಹೆಂಗಳ್ ನೀವ್ ಸೋದರಿಯರೆ ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅಹುದು ಆರೈ.

ಭರತ ದೇಶದ ಹೆಸರ ಕೇಳುವುದೆ ಪಾವಿತ್ರ
ಇನ್ನು ಅದರಿಂ ಬಂದವರ ನೋಡುವುದಿನ್ನೆನಿತೋ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿಹರೆಲ್ಲ ಸೋದರ ಬಳಗ
ಅವರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ (ಆದರ್ಶ!)

ದಾರ್ಶಿಕ - ನಿಮ್ಮ ನಾಡಾವುದು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಇವೇ ಈ ಹಿಮರಾಶಿಮಧ್ಯದಲಿ ಬೆಳೆದಿಹವು

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಈ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುನ್ನ ನಿಮ್ಮನಾಡು?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಈ ಗಿರಿ ಕಾನನವೆ.

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಗಿರಿಕಾನನವೇ ?

ಕಾಡಮನುಜರಾಗಿದ್ದಿರಾ !

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಕಾಡಮನುಜರಲ್ಲ ! ಕಾಡ ಮರ ಬಳ್ಳಿ
ಖಗವೃಗಗಳಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

(ಬಿಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು) ಅಂತಾದೊಡೆ ನೀವ್ ಭೂತಗಳೆ ? !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಭಯಬೇಡ ಆದ್ಯ, ಭೂತಗೀತಗಳಲ್ಲ

ಖಗವೃಗ ಮರಬಳ್ಳಿಯಾಗಿದ್ದು

ಆ ಗುರುದೇವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ

ಜಡನ ನೀಗಿ ಮನುಜರಾಗಿದೆವು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಇಂದ್ರಜಾಲನ ಮಾಡುವ ಆರ್ ಅವನ್ ಗುರುದೇವ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಗುರುವೆಲ್ಲ
ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಗೆದು ತನ್ನ ಸುಖವ ಬಿಸುಟು
ಬವಣೆಗೊಳುವ ಮಾನವರ ಅಮರರಾಗಿಸೂಡಿದ
ಭಸ್ಮವೇ ಬುದ್ಧದೇವ.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬುದ್ಧದೇವ! ಆಚಾರ್ಯರ ಪೇಳಿದರಾ
ಇದ 'ಬುದ್ಧಾಶ್ರಮ'ವೆಂದು.
ಆದೋಡೆ, ಮರಬಳ್ಳಿ ಮನುಜರಾದುದು
ಅಮಾನುಷ!

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅರ್ಯ !
ಅಮಾನುಷವೇನ್, ಪೇಳುವೆನು ಕೇಳು
ನಾವೆಲ್ಲ ಈ ವನದಿ ಚಂದನ, ಶ್ರೀಗಂಧ
ಮರಗಳಾಗಿರ್ದೆವು
ಈ ಬಾಲರೆಲ್ಲ ಗಿಳಿ ಕೋತಿ ಸಾರಂಗ ಹುಲಿಗಳಾಗಿದ್ದರಾ
ಇಂತಿರಲು, ಒಂದು ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ನಡುರಾತ್ರಿ
ಬುದ್ಧದೇವನಿಲ್ಲಿಗೈತಂಡೆದೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆಗಾಗ ಏನನೋ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಂದ ಗೊಣಗುತ್ತ,
ಕೈಬೆರಳ ಕೊಡವುತ್ತ, ನಿಂತಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ,
ಕೂತಲ್ಲಿ ಕೂರದೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ದಾರ್ಶಿಕ -- ಏನೆಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದನು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಏನೆಂದೆ;
'ವರುಷ ಹನ್ನೆರಡು ತಸವಗೈದು ಉಪವಾಸಮಾಡಿ
ದೇಹ ಪೋಷಣೆಯಿಂ ಕಂಡ ತತ್ವಗಳ
ಎಳೆಯಲಿಗೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಲ ಕೊಡುವುದು

ಬೋಧಿಸಿದೊಡಂ, ಕೃತಜ್ಞತೆಯ
ನೀಡದಾದರ್ ಸಾಫಲ್ಯ ಹೊಂದದಾದರ್
ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ತತ್ವಂಗಳ ನೂಂಕಿ ಬಿಟ್ಟರ್.
ನಾನೇಕೆ ಆ ಭರತಖಂಡದಿ ಅವತರಿಸಿದನೋ
ಎಂದು ಏನೇನನೋ ಅಡುತಿರ್ಪರಾ

ದಾರ್ಶನಿಕ -- [ಸಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ] ಊಂ!

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಇಂತು ಕೆಲದಿನವ ನೂಂಕಿ. ಅನಂತರದಿ

ಒಂದಿರುಳು ಹಾಲೆರಚಿದ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕಲಿ
ಕೋಡು ಬಂಡೆಯನೇರಿ ಸುತ್ತದೃಷ್ಟಿಯಿಚೆಲ್ಲಿ
ಏನನೋ ಮನದಲಿ ನಿರ್ಭರಿಸಿ, ತನ್ನ
ಉಸದೇಶ ವಾಣಿಗಳ ಬೀರಲುಪಕ್ರಮಿಸಿದನಾ.
ಅಂತು ಉಸದೇಶವಾಗುತಿರೆ, ಮಂದ
-ಮಾರುತವಿಂದ ಆ ರಸವಾಣಿಗಳ ಎಮ್ಮೆ,
ಮೇಲ್ಪಾಯ್ತು
ದಿನದಿನಕು ಜಡವಿಳಿದು, ತಿಳಿಭಾವ ಆತ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗಳು
ಬೆಳೆದು, ಮನುಜರಾಕೃತಿಯಾಗಿ ಹೊರಬಂದೆವು.
ಅಂದಿನಿಂ ಗುರುದೇವ ಎಮ್ಮೆ ಸದ್ವಸ್ತವೆಂದೆನಿಸಿಹೆವು.
ಅವನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಬುದ್ಧಾರ್ಥಮದಿ ಶುಧ್ಧರಾಗಿಹೆವು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮರಬಳ್ಳಿ ಮಾನವರಾದಿರಾ ! ಎನಿತು ಅಚ್ಚರ
ಆ ಗುರುದೇವನ ತತ್ವಗಳ ಮಹತ್ತರಮೆನಿತೋ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮನಾಡಲವತರಿಸಿ
ಮನುಜನಾಯುವನು ಅಲ್ಲೆ, ಕಳೆದನಲ್ಲವೆ ?

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅಹುದು

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -

ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳ್ ಭರತಖಂಡದಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದವರ್
ಗುರುದೇವ ನಿಮ್ಮನೆನಿತು ಪಾನನ ಗೈದಿಹನೋ
ದಿವಿಜರಿಗು ಮಿಗಿಲಾಗಿ ದೇವ ಲೋಕವ ಮಾಡಿರಬೇಕು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯೆ,

ದಿವಿಜರಿಗು ಮಿಗಿಲಾವ ತತ್ವಗಳ
ಗುರುದೇವನರುಹಿದನಾ
ಆದೊಡೇ, ಮರಬಳ್ಳಿಗಿರ್ವ ಶ್ರುತ್ವೆ
ಎನುಗಿಲ್ಲವಾಯ್ತು.
ಮತ್ತ ಮದದಿಂದ ಹಿತ್ತಿಲಗಿಡವೆಂದು
ನೂಂಕಿದೆವು ಆಕಡೆಗೆ
ಅನುರ್ದಲಿಸಲೆಳಸಿ ಬಚ್ಚಲಸೇರ್ದಂತಾಯ್ತು

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಆಗ ಬಾರದು ಅರ್ಥ ಆಗಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯೆ,

(ಗೋಪೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದಿರುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ)

ಆವ ಚಿತ್ರಗಳೆವು!
ಬಲಗೈಯ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯಹಿಡಿದು
ತನುವಿಂ ತೋಡಿ ತೂಗುವನು
ಅಲುಗದೆ ಖಂಡ ಖಂಡಗಳ
ಅವಕಂಡು ನಗುತಿಹುದು
ಕುಲಕಿಶ್ಕಿ ಕೂಗಿ ಅ ಪಕ್ಷಿ

ಹಿನ್ನೆಡೆಯ ಪರಿವಾರ ನಡುಗಿ
ನಾಜಿ-ಸಿಂದಿಯದು ನಿಲ್ಲದೆ
ಪಕ್ಷಿ ಭಾರಕ್ಕೆ ಬಿಂಡ ತೂಗುವ
ಮಂದಲೇಶನಾವ ನಿವ ?

(ಬೇರೊಂದರ ಬಳಿ)

ಕೆಚ್ಚೆವೆಯ ಜಿಜ್ಞೆ ಹೊರಗೆಳೆದು
ನೀಡುತಿದ ಕೆನ್ನೀರ ಕವಚವ
ಸ್ವಚ್ಛಮನದ ತಿಳಿವು ತೇಲಿಹುದು ಕಣ್ಣಿಲಿ
ಅದ ಕೊಂಡ ಅವ, ಹರಸಿ ಹುಸಿನಗೆಯ ಬೀರುತಿಹ
ಅವ ದಾಸ ವೀರರ ಚಿತ್ರವಿದು !

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಈ ಚಿತ್ರ-

ಸಾವು ನೋವುಗಳಲ್ಲ ಜೀವ ರಕ್ಷಿಗಳು
ಮನುಷ್ಯ ಬಾಳ ಬೆಳಗ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ
ಮುನ್ನಿವರಿತ್ತ ಪ್ರಾಣಸಂಧಗಳು

ದಾರ್ಶಿಕ - ತಾಯಿ,

ಸರಿಯ ನುಡಿದಿದೆ. ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲ ಇವು
ಭಾರತಿಯ ಬಸಿರೆಸೆವ ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿಗಳು

(ಬಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ)

ಇದೇನು ! ಈ ಹೆಣ್ಣು ತೇರನೇರಿಹಳ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಹೆಣ್ಣು ಜೀವನ ವರ್ಧನನೇರಿಹಳ

ದಾರ್ಶಿಕ - ಅದೆಂತು ?

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇದೋ

ಈ ರಥವೆ ಸಂಸಾರ
ಧರ್ಮಕರ್ಮಗಳೆ ಗಾಲಿಗಳು
ಇನಿಯೆ ಅಣುಗ ನೇಹ ಬಳಗ ವಾಚೀಯಗಳೂ
ಲೋಸಮಿಲ್ಲದ ವಿಶ್ವಾಸಮೇ ಕಡಿವಾಣ
ಚತುರತೆಯೇ ಚಾವುಟಿಗೋಲು
ದೈನ್ಯವೇ ಬಾವುಟ, ಮಾನವೆ ದೊಂಗಲಸ
ಕಾಲವೇ ಪಥ, ಈ ಹೆಣ್ಣೇ ಸಾರಥಿ

೪ನೇ ಹೆಣ್ಣು

ಲಜ್ಜೆ, ನಯ, ಭಯ, ಕಾಂತಿ ಕೋಮಲವೆಂಬ
ಮುತ್ತುಗಳ ಕೋದು ಹಾರ ಧರಿಸಿಹಳು.

೩ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಇದ ನಿಮ್ಮನಾಡಿನ ಅಕ್ಷತಂಗಿಯನ್ನೆ
ಕಾಣಿಕೆ ಎಂದು ಸ್ವೀಕರಿಸ ಬೇಕು.

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಅದರದಿಂ ಇತ್ತೀವು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ನಿಮ್ಮ ಮನದಂತೆ ಒಪ್ಪಿಹೆನ್ನು. (ತೆಗೆದುಕೊಂಡು)
ನಿಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗಿಹೆನ್ನು
ಮರಬಳ್ಳಿಯಾರ್ಥದೊ ಮನುಜರಲುತ್ತುಮರಾಗಿಹೆ

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು -- ಅವರ ವಾಣಿಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳೇ ನಾವೇ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಗುರುವೇವನೊಲಿಮೆ ಸಾಮಾನ್ಯಮೇ
ಗುರುವೇವನೀಗಲ್ಲೆಹನು?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು :- ಅಗೋ

ಆ ಶಾಲಿಕಾತರುಗಳ ನಡುವೆ
ಗುಹೆಯೊಂದಿಹುದು ಅಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಹನು

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಏನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿಹನು ?

೧ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣವನು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಗುರುವ ನೋಡಬಹುದೆ ?

೨ನೇ ಹೆಣ್ಣು - ಆಗಬಹುದು. ಸಂತಸ
ನಮಿಸುವೆವು (ಸಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವರು)

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ತಾಯರಿಗೆ
ವಂದನೆಗಳ್ಳ (ಹೊರಡುವನು.)

ದೃಶ್ಯ ಲ

(ಬುದ್ಧ ಗುಹೆಯಬಳಿ ದಾರ್ಶಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ದಾರ್ಶಿಕ - ತ್ರಾಯರು ಪೇಳ್ವ ಗುಹೆ ಇದೇ,
ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿಹುದು !
ಗುರುದೇವ ತಪನ ಬಿಟ್ಟೀಳಿಲ್ಲ.
(ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ)
ಇದೋ ಪಜ್ಜೆ !

ಬುದ್ಧ ಪಾದಗಳಿಂದ ಪಾವನವು ಈ ತಾಣ
ಬುದ್ಧ ವಾಣಿಗಳಿಂದ ಪಾವನವು ತರುಬಳ್ಳಿ
ಬುದ್ಧ ಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಪಾವನವು ಆಶ್ರಮ

(ಗುಹೆಬಾಗಿಲ ಬಳಿ)

ಗುರುದೇವ ! ತಪನ ಬಿಟ್ಟೀಳ್ಳಿ
ತಾಪಸಪಡುತಿಹ ಜನನ ಕಾಣೆರೈ
ಎಮ್ಮ ನಾಡಲವತರಿಸಿ ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಿಹಿರಿ
ಸದ್ಧರ್ಮ ವಾಹಿನಿಯ ಹರಿಸಿದಿರಿ ನಾಡ ಸಲುವಾಗಿ
ಉದ್ಧಾರವಾಗಿರೋ ಉತ್ತಮನ ಪಡೆಯಿರೋ
ಎಂದೆನುವ ತಾಯ ಮಾತ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಿರಿ
ಗುರುದೇವ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆನು

ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಎಮ್ಮ ನಾಡಿಂಗೆ ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ
ಕಲ್ಮುಷದ ಕಲ್ಲಾಗಿ ಕಾಣುವ ದೀನರ ಪಾವನ ಮಾಡಿರೈ
ಭರತಖಂಡವದು ಬಹು ವಿಧದಿ ಬಾಧಿಸಡುತಿಯದು

ನಿಮ್ಮವತಾರ ಬಯಸುವುದು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗುರುದೇವ !
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರಿ!

ಬುದ್ಧ - (ಒಳಗಿನಿಂದ)
ನಾವಿನ್ನಿಳಿಯಲಾರವು ನಿಮ್ಮ ನಾಡಿಂಗೆ
ಕೃತಘ್ನರ್ ಎಮ್ಮ ನೋಡಲಾಗದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮನ್ನಿಪುದು ಗುರುದೇವ; ತಪ್ಪೆಸಗಿ ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿಹೆ
ನಿಮ್ಮ ಮರೆತಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ವಾಣಿಗಳು ಈಗೀಗ ನಮ್ಮ
ತಟ್ಟುತ್ತಲಿಹುದು

ನೀವಿತ್ತ ಸಂದೇಶ ಈಗ ಕೇಳುತ್ತಲಿಹುದು.
ನಿಮ್ಮನನುಸರಿಸಿ ನಡೆದ ದೇವಪ್ರಿಯಚಾರಿತ್ರಕರ
ಸಂಚಾರವಾಗುತ್ತಿಹುದು
ಅವರೆಸಗಿದ ಕೀರ್ತಿ ಕಳಶವ ನಾವೆಸಗಲನುಮಾಗುತ್ತಿಹೆ
ಅವರ ಧರ್ಮ ಚಕ್ರವೇ ಇಂದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರರೇವ.

ನೀವೆಮ್ಮನಾಡಿಂಗೆ ಇಳಿದು ಬಂದೊಡೆ;

“ ಜಯ ಜಯ ಗುರುದೇವ
ಜಯ ಜಯ ಜಗಜೀವ - ಬುದ್ಧ ”
ಎಂಬ ಜಯ ಘೋಷ ಗಗನ ಒಪದೇವಿ
ಇರ್ಕಡೆಯ ಚಾನುರ ಮೇಲೆದ್ದ ಸತ್ತಿಗೆ
‘ಭನ್ನೇ, ಭಗವಾನ್’ ಎಂಬ ಪರಾಕೆಂದ
ಭಾಡತದ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿಸಿ
ಮೂರ್ಛಾಭಿಷೇಕವ ಮಾಡುವೆವು

ಬುದ್ಧ - ರಾಜ್ಯ ದಾಹವ ನೀಗಿಹೆವು

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ರಾಜ್ಯದಾಹವೇ! ಎಲ್ಲ ದಾಹವ ನೀಗಿಹಿರಿ ಅದ ಬಲ್ಲೆ
ಆದೋಡಂ, ಎನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡಲೋಸುಗ
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ.
ದೇವ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದಿಳಿದ ದೇವಗಂಗೆಯಂದದಿ
ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ.

ಋಷಿ —

ಇಳೆವೆವು. ಆದೋಡೆ ನಿನ್ನುನಾಡಲಿ ಕವತರಿಸಲೆಡೆಯಿಲ್ಲ.

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಅ ಸೇತು ಹಿಗುರಾತಿವರಿಗುಂ ಅಡರಿರುವ ಭರತಬಂಡದಿ
ಎಡೆಯಿಲ್ಲ !

ಗುರುದೇವ.

ನೀವೇದು ಬರುವೊಡೆ ಸರ್ವಸಿದ್ಧಗಳ ಮಾಡುವೆವು.
ಋಷಿ ನಗರವೆಂಬ ಪಟ್ಟಣವ ಕಟ್ಟುವೆವು.
ತೋಟ ತಟಾಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುವೆವು.
ಕಾಡ ತಲಿತಂದು ಹಂದರವ ಹೆಣೆಯುವೆವು.
ನೀವ್ ನೀರಾಡಲ್ ನಾಡ ನದಿಗಳ
ಫಿಮ್ಮಡೆಗೆ ಹರಿಸುವೆವು.
ಹದ್ದುಮೀರಿ ಹರಡವಂತೆ ಪನೆಯ
ಹತೋಟಿಯಲಿಡುವೆವು.
ಫೀವುಸದೇಶ ಮಾಡಲನುವಾಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಜೋಡಿಸಿ
ಬೇರೊಂದು ರಂಗವನೆ ನಿರ್ಮಿಸುವೆವು.
ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿಗು ಮಿಗಿಲಾದ ದೀಪವಿಡುವೆವು

ಕೋಟಿ ಸೇನೆಯ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ, ನೌಬತ್ತಿ
ನಗಾರಿಗಳ, ಭಲ್ಲೆ ಪಾವುಟಗಳೇರಿ
ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುವೆವು

ಬುದ್ಧ -

ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸುವಗೆ ರಸ್ತೆಗನ್ನಡಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟ
ಘೋಡೆಂದು ಹೇಳುವಂತಾಯ್ತು

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಬಯಸುವಿರಿ ?

ಬುದ್ಧ -

ಮನವ ಹದಮಾಡಬೇಕು. ಬಾಳ ಕೊಳೆ ತೆಗೆದು
ನಾಡು ಶುಚಿಯಾಗಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -- ಅದೆಂತು ? ಗುರುದೇವ

ಬುದ್ಧ -

ಸದ್ಗುಣವ ಅರಿವಿಂದ, ಸರ್ವರಲಿ ಸಮಭಾವವಿಡಬೇಕು
ನಿತ್ಯಜೀವನ ಶುದ್ಧವಾಗಲಿ ಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಆ ದೇವನೇ ಸದ್ಗುಣವ ಕೊಡಬೇಕು.

ಬುದ್ಧ - ಅ ದೇವನೆಂದೇಕೆನುವೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ - ದೇವನೇಂ ಇಲ್ಲವೇ ?

ಬುದ್ಧ -

‘ ಉಂಟೇಕೆ?—ಇಲ್ಲವೇಕೆ? ’ ಅದು ಬೇಡ

దేవదేవనేందేనువుదకింత

దేవత్వవనుభవిసబేకు.

నిరు నిరేందోడే దాహనడగదు

నిరనింటిబేకు.

దాతృక -- దేవత్వవావుచదు ?

బుద్ధ -- సద్గుణగళా

దాతృక -- అదనేంతు అనుభవివుదు ? గురుదేవ

బుద్ధ --

అను అతిగహన. అవశి ఒంచల్ల, కులవు యేద్దారి.

అవనవనిగి ఒందోందు దారి.

ఎల్ల కాలకు ఎల్ల దేశకు ఎల్ల ప్రాణిగు

సుఖదుఃఖ ఒందే ఎంబుద మనదలిరిసబేకు.

తన్న నడనుడియిం తానే శుద్ధనాగలిబేకు.

దుఃఖవేంబు ఈ ప్రపంచ కౌజ్యేయరొజ్యంతే

అదర తడి అదరిం పోషిస గిడగళంతే మూనవరు

ఆ నిరనేశికిండు కాండవేరిసి కౌనేగు హరిసి

చిగురొడేదు హోహుళాగి కౌనేగి రసనావు

అదంతే బాళబేకు.

సత్య సత్యవేందరిసిదరే బారదు.

అదు కణ్ముచ్చి బేళక అరసువంతే.

కివియింద కేళదు కణ్ము కణ్ము

మూగు గ్రాహిసదు,

ಮನವೊಂದೆ ಅದ ಕಂಡಿಹುದು.
 ಮನಕೆ ಅದ ಪೋಷಿಸಬೇಕು.
 ರಸದುಣುವು ದೇಹವ ಪೋಷಿಸುವಂತೆ,
 ಸದ್ಗುಣವ ಮನಕೆ ಪೋಷಿಸಬೇಕು

ಆಶಿಗಳ ಹಿಡಿಬೇಡ

ಅದು ತಣ್ಣನೆಯ ನುಣ್ಣನೆಯ ಮೈಯಿಂದ
 ನಾಗರವ ಹಿಡಿದಂತೆ. ಕೊರಳ ಸುತ್ತವುದು.
 ಅದಕೆ ತೃಪ್ತತೆಯ ಮಂತ್ರ-ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಯ ತಂತ್ರ
 ಬೆಳಕು ಬೇರಡೆಯಲಿಹುದೆಂದೆನಬೇಡ
 ಅದು ತನ್ನ ತಲೆಯ ತಾನೇ ತಡವರಿಸಿ ಹುಡುಕಿದಂತೆ.
 ಆ ಬೆಳಕ ಹಿಡಿದು ಹದಮಾಡಕೊಳಬೇಕು

ದಾರ್ಶಿಕ -- ನಿಮ್ಮ ಈ ವಾಣಿಗಳ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬಿತ್ತರಿಸೆ
 ಎಮ್ಮ ನಾಡಿಂಗೆ ಇಳಿದು ಬನ್ನಿರೈ

ಬುದ್ಧ

ಇಳಿಯುವೆವು.

ಶುದ್ಧ ಬಾಕೆಂಬ ಬಯಲ ವಿಂಗಡಿಸಿ
 ಅದರಲಿ ಸಮಭಾವವೆಂಬ ಸೌಧಗಳ ಕಟ್ಟಿ,
 ಸತ್ಯರಾಜವೀದಿಗಳ ಜ್ಞಾನ ಸಾಲು ದೀಪಗಳ
 ಸಹನೆ ಕೋಟೆಯ ಮಾಡಿ, ಕನಿಕರದ ನದಿಹಂಪಿ
 ತೃಪ್ತತೆಯ ಆರಾಮವೆಸಗಿ
 ಪ್ರೇಮನೆಲಗಟ್ಟೆಂದೆದ್ದ ಸಾಧನದ್ವಜಸ್ಥಂಭವ
 ತುದಿಯಲಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಬಾವುಟ ಗಗನದಲಾಡು
 —ವಂತೆ ಬುದ್ಧನಗರವ ರಚಿಸಿದೊಡೆ,

ಬಿಡದೆ ಸಿನ್ನು ನಾಡಿಂಗಳಿಯುವೆವು.

ಒಂದಲ್ಲ ಎರಡಲ್ಲ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ

ಬುದ್ಧ ರೂಢಿಗಳಿಯುವೆವು

ದಾರ್ಶಿಕ - ಭಗವತ್, ಇದುವೆ ಗುರುವಾಚ್ಛೆ

ಬುದ್ಧ - ಅಹಮ.

ಕಲ್ಯಾಣನುಸ್ತು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಗುರುವಾಚ್ಛೆ. ಗುರುವಾಚ್ಛೆ. (ಪೀಠಪೂಜನು)

ದೃಶ್ಯ ೫.

(ಬೆಳಗಿನಹೊತ್ತು ಒಂದು ಸರೋವರದ ಬಳಿ ವಾರ್ತಿಕನ ಪ್ರವೇಶ.)

ವಾರ್ತಿಕ -

ಕದಡಿ ಮೂಡಲ ಮುಖದಿ ಕೆಂಪಡರಿ ಕಾಣುವುದು
ತೂಗು ತಂಗಾಳಿಯಲಿ ಅಲರರಳಿ ಆಡುವುದು
ತಿಳಿಗೊಳದ ತಣುವಿನಲಿ ತಾವರೆಯು ತೂಗುವುದು
ಮುಂಜಾನೆ ತಾ ತಿರಿಯ ಮುಸಕ ತೆರದಿಹುದು.

ಮನೋಹರ ಪ್ರಭಾತವಿದು.

(ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು. ಹುಲಿಯ ಗರ್ಜನೆಯು
ಕೇಳಿಬರುವುದು.)

ಪುಲಿ! ಪುಲಿ!! (ಹುಲಿಕಾಣುವುದು.)

ಹಾ! ಏಂ ಪ್ರವಾದಂ! ಪುಲಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ

ಕುನ್ನಿ ಮರಿಗಳ್ ಬುಳು ಬುಳನೆ ಬರುತಿಹವು!

ಪುಲಿಗೆ ಕುನ್ನಿಯೆ ಮರಿ! ಪ್ರಕೃತಿಯೇಂ

ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿಹುದೇ?

ಕುನ್ನಿಪಡೆದ ತಾಯ್ ಪುಲಿಯಾದೊಡೇಂ

ಸಿಂಗವಾದೊಡೇಂ ಸತ್ಯಮಿಲ್ಲದುದೇ

ನೋಡುವೆನು (ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೋಗುವನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ

ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಕಾಣುವನು.)

ಅರಮ ಕಾವಿವಸ್ತ್ರಧಾರಿಗಳ್ ?

ಈ ಎಡೆಯಲಾರಾರುಂಟೋ

ತಪೋಮಹಿಮುರ್, ಯೋಗಿಗಳ್, ವಿರಾಗಿಗಳ್

ಈ ಮುಂತನೇ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ,
ದೇವ ಲೋಕವನೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿಹನು

ಅದೋ ಬಂದರ್
ಅನ್ಯಬೀಳುವೆ (ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು)

ಸನ್ಯಾಸಿ -

ಸುಪ್ರಭಾತವಕ್ಕೆ—
ಮಾನವರ್ ಕಾಂಬ ತಾಣವಿದಲ್ಲ
ಅದೆಂತು ಬಂದಿಹಿ ನೀನು?

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮಾನವರ ಕಾಪಿಡುವ ದೇವರ್ಗ್ಗಲ್ ನೀವೇ?
ಜೆಟ್ಟಿಗುಡ್ಡವ ಸೇರ್ದೊಡೆ, ಮಾನಿಸರೇಂ, ಬಾರದೇ

ಸನ್ಯಾಸಿ -

ಸಾಮಾನ್ಯ ಬೀಡಲ್ಲ ಇದು
ಯೋಗಾಶ್ರಮ
ಮಾನಿಸರ ನೆರಳ್ ಬೀಳಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ನಾನಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕುನ್ನಿಮರಿಗಳ ಪಡೆದ
ತಾಯಹುಲಿಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದೊಡೆ
ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವಾಯ್ತುನಿತೆ.
ಈ ಅತಿಶಯ ಆಶ್ರಮವಾವುದು?

ಸನ್ಯಾಸಿ -

ಯೋಗಾಶ್ರಮವಿದು.
ಸ್ವಾಮಿ ನಿವೇಕಾನಂದರ್ ಗುರುಗಳಿವಕೆ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ವೀವೇಕಾನಂದರ್ ! (ಬೀಳುವನು.)

ಸನ್ಯಾಸಿ -

ಆರಿವನು ಗುರುಗಳ ಹೆಸರ ಕೇಳಿದೊಡೆ ಬಿದ್ದನು

ಸಂಬಂಧವೇನಿಹುದೋ ? ಬಲ್ಲವರಾರು ?

ಆರಾದೊಡೆನು ? ಬಿದ್ದವರನುಪಚರಿಸಲೆಬೇಕು.

[ಕಮಂಡಲದ ನೀರು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುವನು.]

ಆಯ್ಯಾ ! ಏಕೇಳು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಲಬೇಡ

ಗುರುಗಳ್ ಈ ಮಾರ್ಗವೆಳಸಿಕೊಳಕೆ

ಬರುವ ಹೊತ್ತಿದು.

ಅದೋ ! ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುವುದು

ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರ್ ಅಡಗಡಗು ! !

(ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೊರಡುವನು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

(ಎಸು) ಇಂದೆನ್ನ ಬವಣೆ ಬಯಲಾಗುವುದು

ಅದೋ ಬಂದರ್

ದಂಡ ಕಮಂಡಲ ಉದ್ದಂಡ ದೇಹದ

ಸನ್ಯಾಸಿ ನಡೆದು ಬರುತಿಹನೆನ್ನೆಡೆಗೆ

ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಿಂದೆದ್ದು ಬಂದ

ಚಂದ್ರಮನಂತೆ ಹೋಲುವುದು ಮುಖಕಮಲ

ವಿಶ್ವವೊಟ್ಟುಗೊಂಬ ಕಣ್ಣಿ ವಿಶಾಲ

ಅಬ್ಬಾ ! ತೇಜೋರಾಶಿಯೊಂದೆದ್ದು

ನಡೆದು ಬರುತಿಹುದು, ಬರುತಿಹುದು !

(ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಸ್ವಾಮಿ ವೀವೇಕಾನಂದರ ಕಾಲಮೇಲೆ ಬೀಳುವನು.)

ಸ್ವಾಮಿ -

ಆರೆನ್ನ ಕಾಲ ಕಟ್ಟಿಹರು
ಎನ್ನ ಮುಟ್ಟಬಾರದು ಮಾಸಿಸರ್

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಈ ಮಾಸಿಸರ ಕಾಸಿಡುವ ಸ್ವಾಮಿ
ನೀವಲ್ಲವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ ---

ಉದಯದಾಹ್ನಿಕವೆಸಗಲ್ ನೀರೆಡೆಗೆ ಪೋಗುತ್ತಿರುವೆ
ಎನ್ನ ತಡೆಯ ಬಾರದು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅಹರ್ನಿಶಿ ನೀವೆಸಗುವಾಹ್ನಿಕೆ
ಪಾಮರರುದ್ಧಾರ ಮಾಡಲೋಸುಗವಲ್ಲವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ --- ಸರ್ವರುದ್ಧಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಆ ದೇವನೆಸಗುವನು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆ ದೇವ ನೀವೆಂದೆ ತಿಳಿದಿದೆನು

ಸ್ವಾಮಿ --- ಬಲು ಮಾತನಾಡುವಿ
ಕಾಲಬಿಡು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿರುವೆ. ಇನ್ನು ಬಿಡುವುದುಂಟೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ ---

‘ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟಿರುವೆ ’ ಎನನೋ ಆಡುವನು.
ಕಾಲ ಬಿಡು, ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಬಲವಂತವಾಗುವುದು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಏನಾದೊಡಂ ಬಿಡಲಾಗದು.

ಸ್ವಾಮಿ — ಬಲುಮಾತನಾಡುತ್ತಿಹಿ, ಬಿಟ್ಟೀಳು.

ವಾರ್ತಿಕ — ಜಿಡಲಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ — ಮೂರ್ಖನಿನ! ಏನ ಬಯಸುವಿ ಕೇಳು.

ವಾರ್ತಿಕ — ದೇವನೆದೆ ಭಕ್ತ ಬಯಸುವುದೇನಿಹುದು

ಸ್ವಾಮಿ — ಚನ್ನ ಚಪಲವೇ ?

ವಾರ್ತಿಕ — ಸೂರ್ಯನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಸೊಡಕ ಬಯಸುವುದೇ?

ಸ್ವಾಮಿ — ಮತ್ತೇನ ಬಯಸುವೆ ?

ವಾರ್ತಿಕ — ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ನಿಮ್ಮ ಅಮರ ವಾಣಿಗಳ

ಸ್ವಾಮಿ —

(ಕುಪಿತರಾದಿಂದ) 'ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ವಾಣಿಗಳು' ಅರಿವನ್ ?
ನೀನಾರಾ ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿಹಿ.

ವಾರ್ತಿಕ — ನೀನ್ ಬಂದ ನಾಡಿಂದ

ಸ್ವಾಮಿ —

(ಚಕಿತರಾಗಿ) ಏಂ ! ಭರತಖಂಡವೇ!

(ಅನೇಕದಿಂದ) ಬಾ ! ನೋಡರಾ ! ! ಬಾಚಿತಬೈನ್ನ.
(ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವರು)

ವಾರ್ತಿಕ —

ಸ್ವಾಮಿನ್ ! ಸಗ್ಗಸಗ್ಗವೆ ನೇದರೂ ಅಪ್ಪುವದೆ ಈ ತೃಪ್ತಿ
ಮುಕ್ತಿ ಸುಖಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿಹುದು
ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಬೆಳಕ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ — ಸೋದರಾ

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಸ್ವಾಮಿ

(ಅನಂತರ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು)

ಸ್ವಾಮಿ. —

ಭಾರತದ ಜನ್ಮತಾಳುವುದು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಸಮ.

ದಾರ್ಶನಿಕ — ಅದು ನಿಮ್ಮಂತೆ ನಡೆವರಿಗೆ

ಸ್ವಾಮಿ —

ಅಂತಲ್ಲ ಸೋದರಾ !

ಅ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕನಾನ್ದ ಪರುವಿಂಗು

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಂಟು

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಈಗ ಪರುವಾಗಿದೋಡೆ ಎನಿತೋ ಸೊಗಸು

ಅದಕು ಕೊನೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವರು.

ಸ್ವಾಮಿ —

ಅದ ಬಲ್ಲಿಕೆನ್ನ ದಿನದಿನವು ಯೋಗದಲಿ

ಕಾಣತಲಿಹೆವು.

ಜನ ಎಂತು ತನ್ಮು ತಾವೇ ಮೋಸಗೈನರ

ಎಂತು ಯೋಚಿಸರ, ನೆಡೆಯೆಂತು

ಧರ್ಮವ ದಾಟುವದೆಂತು,

ದೀನರ ಸುಲಿವುದೆಂತು,

ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯ ಕಡೆಗಾಣುವದೆಂತು.

ದಿನ ದಿನಕು ಇಳಿಯುತಿದೆ ಜನನ ಕಾಣುತ್ತಿಹೆವು.

ಅದ ಕುರುಹಾಗಿ ಹುಲಿ ಕುನ್ನಿಗಳ
ಮೊಲ ಹುಲಿಗಳ, ಕುರಿಯಾನೆಗಳ
ಹೆತ್ತಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು.

ಅ ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಲೋ
ಹೊಯ್ಯಾಟವಾಗುತ್ತಿಹುದು ಅದ ಬಲ್ಲೆ
ದಾರಿ ಮೀರಿದೊಡೆ ದಿಕ್ಕು ಕೆಡಲೇ ಬೇಕು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಇನ್ನ ದಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಕಾಣವೆ ?

ಸ್ವಾಮಿ -

ದಕ್ಷಿಣೇಶ್ವರದಿಂ ರಾಮೇಶ್ವರವಿಗೂ
ಓಡಾಡಿ ಹೊಸ ಶಕ್ತಿಯನೆಚ್ಚರಿಸಿಹವು.
ಅಟ್ಟಾಂಟಿಕ್ಕಿನಾಚೆಗೂ ಹಾಯ್ದು
ಹೊತ್ತು ಬೆಳೆಸಿದೆವು ಬೆಳಕು
ಏನ ಹೊತ್ತರು ಏನ ತೆತ್ತರು
ಕಾಣದಾದರೂ ಕವಲೊಡೆದರಾ
(ಹತ್ತಿರಕರೆದು) ಇತ್ತ ಬಾ ಸೋದರಾ !
ಇನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ
ನೀನಿಳಿದಿಲ್ಲ-ನೀನಿಳಿವುದಿಲ್ಲ
ನೋಡು ! ನಿನ್ನ ಮೈಥಮನಿಯಲಿ
ಹರಿಯುವುದು ಅಧ್ಯರಕ್ತ. ಮುತ್ತು
ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಸೇರಿದಂತೆ ಆಗಿಹುದು
ಅದ ಕಾಣು. ನಿನ್ನೊಳ ಬೆಳಕು
ಅತ್ಯನುಪಮ ನಿನ್ನ ಮುತ್ತುರಿಸಿ
ಬೆಳೆದ ಬೇಲಿಯಿಂ ಕಾಣದಾಗಿದೆ
ಹೊರ ನೆಗೆದು ಬಾ ! ಚಿಗಿದು ಬಾ ! !

ದಾರ್ಶಿಕ - ಸ್ವಾಮಿ, ಶಕ್ತಿಯನಿತ್ತುಂಟೇ ?

ಸ್ವಾಮಿ -

ಅಶಕ್ತನೆನಬೇಡ. ಅದೆ ಪಾಪದ ಮೊದಲ್.
ನಿನ್ನ ವಂಶವದು ಕಾಡುವಾಪನ ಬುನಾದಿಯಲ್ಲ
ಜೀವಶಕ್ತಿಯ ಕಂಡವರು-ದೇವಶಕ್ತಿಯಕಂಡವರು.
ಜಡವೇನು ಜೀವವೇನು ಉಗಮವಾವುದು
ಎಂದು ಓಡಾಡಿದವರ

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಗಳ ಒಸಿರ ಹಾಯ್ದು ಹೋಗಿಹರು
ಅದರ ಕೊನೆ ಮೊದಲಿಲ್ಲದ ನೋಟ ಕಂಡಿಹರು
ಸರ್ವಶಕ್ತನೆಂದು ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನೆಂದು
ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಆ ದೇವನಂ
ಸತ್ಯರ್ಮ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿ ಸಾಧನ ಕೊಕ್ಕೆಯಿಂ
ಹಿಡಿದಳೆದು "ಏನಲ್ಲೆ ಎಲ್ಲಡಗುವೆ
ಎದ್ದು ಬಾ," ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿ ಅವನ
ಬಯಲ ಮಾಡಿಹರ

ಸೋದರಾ ! ಏನೆಂದು ತಿಳಿದಿದೆ
ನೀನೆಂಬುದ

ಬೋಗಸೆನೆತ್ತರ ಹಿಡಿಮಾಂಸ ಹಸಿತ್ತೊವಲ
ಮೂಟೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದೆಯಾ ?
ಮಿಂಚ ಮುಚ್ಚುವ! ಸಿಡಿಲ ಸೀಸುವ!
ಶಕ್ತಿಯಿಂ ತುಂಬಿರುವ ಸೋದರ
ಸಾಮಾನ್ಯನೇ ನೀಂ.

ನಿನ್ನ ಮೈ ಅಣು ಅಣುವು ಮಾತಾಡುವುದು

ಒಮ್ಮೆ ಹೊಂಕರಿಸಿ ತೊಡೆತಟ್ಟಿ ನಿಮ್ಮೊಡೆ
ಸಡುಗಿ ನೆಟ್ಟಗಣ್ಣಿಂದಿಳಿವನು ಸಿಂಹಾಸನದ

ಅ ದೇವೇಂದ್ರ

ನಿನ್ನ ಉಸಿರೊಂದು ಹೊತ್ತುವುದು ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚ
ನಿನ್ನೊಂದು ನೋಟಕ್ಕೆ ಅಡಗುವುದು ಪರ್ವತಗಳ್
ಒಮ್ಮೆ ನೀ ಚಪ್ಪರಿಸಿದೊಡೆ, ಬರಿದಾಗುವುದು ಸಾಗರವೆ
ನಿನ್ನ ನೆತ್ತಿರ ಚನ್ನ ಕಬ್ಬಿಣ ಸೀಸ ಉಪ್ಪುನೀರೆವೆನಬೇಡ
ತ್ಯಾಗಬಲಿಯಿಂದ ವೀರ ಕೂಗಿಂದ ಧೀರನಡೆಮಿಂದ
ಅಗಿಹುದು

ಸೂರ್ಯಮಂಡಲವ ರಿತ್ತು ಚಂಡಾಡುವ ನಿನ್ನ ಕ್ಷಾತ್ರ
ವೀನರ ಕಂಡೊಡೆ ಕರಗಿ ಹರಿಯುವ ದೈವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ
ಹುಲಿಯ ಹಾಲಿಂಡಿ, ಸಿಂಗನ ಸವರಿ ಮತ್ತಗಜಗಳ
ಹಿಡಿಯಾಟವಾಡುವ ನಿನ್ನಾಟ.

ಗುದ್ದಿ ಚೆಮ್ಮುವ ಜ್ವಾಲಾಮುಖಿಯಂತೆ ನೀನು
ಎದ್ದ ಸಾಗರವ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ನುಂಗಿದ
ಸಾಸುವೆಯಂತೆ ನಿನ್ನ ಗಂಭೀರ
ವಾನಕೆ ದಣವು ನಿನ್ನಲ್ಲುಂಟು
ಮಾನವ ಕೋಡು ನೀನು
ಭಕ್ತಿಯ ಹೂ,
ಮುಕ್ತಿಯ ದುಂಬಿ, ನೀನು
ನೀನು ಸೋದರಾ !

ನಿನ್ನಾ ರಾಧನೆಯ ದೇವರ್ಗ್ಗಲ್ ನೇವೇದ್ಯಕ್ಕೆ
ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ

ಗಂಧಪುಷ್ಪ ಬಿಲ್ವ ತುಳಸಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳು
 ದೇವರ್ಗಗಳೆ? ಸಿಡಿಲ ಶೂಲ ಹಿಡಿದು ಉರಿಗಣ್ಣೆಂ
 ಮುಷ್ಟಧ್ವಂಸಕ ನಾಟ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ್
 ಚಕ್ರಚೇತನಗೊಳಿಸಿ ಗದೆಯ ಗುಡುಗಿಸಿ
 'ಅಭೀ' ಶಂಕವ ಮೊಳಗಿ, ಪಾಲಿಸೆ
 ಕರಕಮಲ ಚಾಚಿಹ ನಾಲ್ಕು ತೋಳಿನ
 ದೇವರ್ಗಳ್

ಅದೋ ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗದ ತಾತಂದಿರ್
 ಧರ್ಮ ಕಾಸಿಡೆ, ಮೈಮೂಳೆ ಕಿತ್ತಿಹರ್
 ಬಾಣ ಮಂಚದಿ ಮಲಗಿಹರ್
 ಇದೋ ತಂದೆಯರ್
 ಏಳು ಸತ್ತಿಗೆ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಹರ್
 ಇತಿಹಾಸನಾಡಿಸಿದವರ್ ನಿನ್ನ ತಾಯರ್
 ಮಾನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಮಾಡೆ ಕೆಂಡ ಕುಂಡಗಳ್
 ಸೇರ್ದವರ್ ನಿನ ಸೋದರಿಯರ್
 ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾವಗಿದ್ದವರ್ ನಿನ್ನ ಸುತ್ತಲ ಬಳಗ
 ನೀನಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿಹೆ ಸೋದರಾ
 ಕುರಿಯೇ, ಕುನ್ನಿಯೆ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ —

ಸ್ವಾಮಿ, ಶಕ್ತಿಮೂರ್ತಿಗಳೆ ನಾವು
 ಸಾವ ಗೆದ್ದವರ ಬಳಗವೆ ?
 ಏನಾದರೇಂ
 ಒಕ್ಕೊರಲಿಲ್ಲ ಒಕ್ಕೊಟವಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಾಮಿ -

ಆದಕೆ ಚಿಂತಿಸ ಬೇಡ
ನಿನ್ನ ರಕ್ತಿಯ ನೀ ಹೊರಚೆಲ್ಲು
ಅಮವೆ ಕರ್ತು-ಧರ್ಮ
ನೋಡಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು
ಫಲಿತವೃಕ್ಷಗಳು ಹೂ ಬಳ್ಳಿ ಹಲವು
ಅವು ಒಕ್ಕೂಟದಲಿರಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಲಿ
ತನ್ನ ರಕ್ತಿಯ ಚೆಲ್ಲಿ ಫಲಿತವಾಗಿ
ನಿಷ್ಠಾಮದಿ ತಮ್ಮಾಯುವ ದಾಟಿ
ಜೀವನವ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಬುವ
ಆದರಂತೆ ನಿನ್ನ ಬಾಳ ಬೆಳೆಸಬೇಕು.

ದಾರ್ಶಿಕ - ಆ ಬಾಳ ಬೆಳೆಸಲಾಗುವುದು ಮನವು ?

ಸ್ವಾಮಿ -

ಸಾಧನದಿಂದ ಅಪ್ಪದು
ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಈ ಲೋಕ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ
ಕಂಡು ಅವರಲಿ ಓಡಾಡಬೇಕು
ಅಮವೆ ಸಾಧನ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ

(ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಅಹುದು ಸ್ವಾಮಿಃ
ನಿಜ ಬೆಳಕ ಕಾಣುತ್ತಿಹೆ

“ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೊಡೆ ಈ ಲೋಕ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೊಡೆ ಆ ಲೋಕ
ಕಂಪು ಅದರಲಿ ಓಡಾಡಬೇಕು
ಅದುವೆ ಸಾಧನ. ”

ಸ್ವಾಮಿ --

ಅಂತಿ ಸಾಧಿಸು (ಮರೆಯಾಗುವದು.)

ದಾರ್ಶನಿಕ --

(ಕಷ್ಟಬಿಟ್ಟು) ಎಲ್ಲಿ ಕಾಣದಾದರೂ

ಸತ್ತಿಸಿ. ನಿನ್ನ ಸೋಂಕಿದ ನಾನೇ ಧನ್ಯ.

(ಹೊರಟುಹೋಗು.)

ದೃಶ್ಯ ೬

(ದಾರ್ಶಿಕನು ಕಡಿಬಾದ ಹಿಮದ ಕಣನೆಯಿಂದ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವನು.)

ಪಾರ್ಶಿಕ -

(ಪರ್ವತಶಿಖರಗಳ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಬೀರಿ.)

ತೀವಿ ತಲೆಎತ್ತಿ ನಿಂದಿಹ ಈ ಹಿಮಂತನ ಸಡಗರವೇಂ?
ಅಂಬರದಿ ಓಡಾಡುವ ದಿವಿಜರು ವಿಹರಿಸಲೆಳೆಸಿ
ಅಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬರೆ ನಿಜ್ಜಲೆಗೆ ಮಾಡಿಹಲೋ ಇವನ!

ಹಿಮಶುಭ್ರವಸ್ತ್ರದಿಂ ಪಚ್ಚಿ ಸೋಪಾನದಿಂ

ಸಿಂಗರವಾಗಿ

ಹಾರಿದಣವಾರಿಸೆ ಪನ್ನೀರ ಪರಿಮಳವೆರಚಿ

ತನಿವಣ್ಣತಿನಿಸಿ, ಅಲರಲರಿಂ ಉಪಚರಿಸಿ

“ಶುಭಂ ಸಾವಧಾನಂ” ಎಂದೆನುವ

ಹೊಗಳಹಾಡನು ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲದಿ ಹಾಡಿಸಿ

ಬಾಲ ಬಾವುಟ ಸಿಂಹಶಾರ್ದೂಲಗಳನೆಗೆಸಿ

ಮೇಘಮಂಡಲವ ನಮ್ರತೆಯೆಂ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ

ಮೀಚುಗೋಲಿಂ ಗುಡುಗ ನಗಾರಿ ಮೊಳಗಿಸಿ

ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡಿವೆತ್ತಿ, ಆ ದಿವಿಜರ

ಭೂಮಿಗಳಿಸಿ ತರಲನುವಾಗಿ ಗಗನ ತುಂಬಿ

ನಿಂದಿಹ ಈ ಹಿಮಂತನ ಗಡುಸೆನಿತು !

ಎನೆಲೈ ಹಿಮಂತ !

ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಬಾರದೆ ಮನಿಸರು
 ಮುಟ್ಟಿದೊಡೆಂ ಅಮಂಗಲಮೇ ?
 ಬಮಗಡ್ಡೆಗಳಿಂಕೋಟಿಗಟ್ಟಿ
 ಕಮರಿ ಕಂದರಗಳ ಸುತ್ತಗಟ್ಟಿ
 ಚಂಚೊಚ್ಚಿ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿರುವೆಯಾ ?
 ಬೇಡವ್ವೆ ! ನೀ ಬಲು ಸಾಸಿಗನು
 ನಿನ್ನಿಂದ ಜೀವ ನಿನ್ನಿಂದ ಥಾವ
 ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ದೇವ ನೀನೆ ಕಾವ
 ಕಡುಭಟನೈ !

(ಹಾಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲು ಅವನ ಸ್ವಯಾಗಿದುವ ಎಂಬ
 ಅರಮದಬಳಿ ನಿಲ್ಲುವನು.)

ಎನಿದೀ ವೈಪರೀತ್ಯ !

ಹರಕು ಚರಕ ಬಾವುಟ ಮುರಕು ಜೋಪಡಿಗೆ
 ಜೀರ್ಣೋಪಹ ಜಗಲಿ, ಸೋತು ನಿಂದಿಹ ಕಂಬಗಳ್
 ಗಾಳಿಗೆ 'ಕಿರ್' ಎನ್ನುವ ಬಾಗಿಲ ಬಡಿದಾಟ
 ನೆಲ ನೇಗಿಲು ಪಾದಂತೆ
 ಸಿಂದು ಮಲಗಲನುವಾಗುತ್ತಿದ ಗೋಡೆ
 ಅರು ಬಿಟ್ಟೋಡಿಹ ಅಶ್ರಮವೋ ಕಾಣೆ !
 (ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುವ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನೋಡಿ-)
 ಓಹೋ ! ತುಕ್ಕುತಿಂದಿಹ ನೂಲುವ ತಕಲಿ
 ಅದೋ ! ಧೊಳ್ವಾರದ ತಬ್ಬಲಿ ಚರಕ
 ಇದೇಂ, ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗೀತಾ
 ಆಯ್ಯೋ ! ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಹದು ನೆಲವ
 ಭಗವದ್ಗೀತಾ

(ಮುಂದೆಹೋಗಿ)

ಆರುಂಟು ಈ ಆರಾಮದಲಿ (ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ)

ಅಬ್ಬ ! ಗಾಳಿ ಕೆಟ್ಟಿಹುದು ಗತಿವಾರುಂಟು ?

ಬಾಳಿ ಬದುಕಿ ಬಡವಾಗಿ ಹೋದಂತೆ ಕಾಂಬುದು.

ಇದೇನಾ ! ಬಣ್ಣಬಣ್ಣದಿ ಗೋಡೆಮೇಲೇನನೋ

ಬರೆದಿಹತ್ (ಓದುವನು)

“ ಸತ್ಯವೆನಗಬೇಕು, ಅಹಿಂಸೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕು
 ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಿಯಾಗಬೇಕು, ಮಾನಧರಿಸಬೇಕು.

ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಕಿ ಜೈ ! ಜೈ !! ಜೈ !!! ”

ಓಹೋ, ಗಾಂಧಿ ತತ್ವಧಾರಿಗಳ ನೆಲೆಸಿದ

ತಾಣವಿದಿರಬೇಕು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬರುವಮುನ್ನ ಅಂಗ್ಲರ ನೀತಿ ಬಾಧೆಗೆ
 ಸಿಲುಕಿ ನಿಲಲಾರದೆ, ಈ ಎಡೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ
 ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಬಂದೊಡನೆ, ಇದನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಪಾರಿರಬೇಕು.
 ಅದಕೆ ಇಂತು ಹರಕು ಮುರುಕಾಗಿ ನಿಂದಿಹುದು.

(ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತು.)

ಎನಿತು ರಾಮಭಜನೆಗಳಾಗಿಹುದೋ ಇಲ್ಲಿ
 ಎನಿತು ಮಹಾತ್ಮರುಸದೇಶವಾಗಿಹುದೋ ಇಲ್ಲಿ
 ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಪಕರ, ರಾಜತಜ್ಞರ, ಸಾಧಕರ
 ಸಂಸಾರಿಕರ ಸಾಧನಗೃಹಮಾಗಿ ಮೆರೆದಿಹುದೋ
 ಎನಿತು ಹುಲಿಸಿಂಹಗಳ ಹಿಡಿತಂದು ಹೆಂಗರುಳ
 ಗೋವಂತೆ ಮಾಡಿಹರೋ, ಎನುಂಟೋ ?
 ಅಸಾಧ್ಯವೇನೇನಾಗಿಹುದೋ ಆರು ಬಲ್ಲವರು.

[ಮುರಿಯಲ್ಲಿ ಶಬ್ದವಾಗುವುದು.]

ಎನದು ಸದ್ದು !

ಅದೋ ನಡೆದಂತೆ ಸಪ್ತಳವಾಗುವುದು

ಅರನೂ ಕಾಣೆ ! ಆರುಂಬು ?

[ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿ]

ಪಾಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತಗಳು ಓಡಾಡುವುದೆನ್ನುವರೂ
ಭೂತವೇ ? ಏನುಂಟೋ ?

ಇಲ್ಲಿ ಜನ ನೆಲಸಿದಾಗ ಗಾಂಧಿವ್ರತಗಳನಭ್ಯಸಿಸಿ
ನಿರಶನವ್ರತವ ಕೈಗೊಂಡು ತಾಳವಾರದೆ ಜೀವ ಬಿಟ್ಟು
ಚಪಲಿಡಿಂ ಈ ರೀತಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಹರೋ ?

ಈ ಭೂತಗಳಿಗೆ ಅಂಜುನನು ನಾನಲ್ಲ

ನೋಡುವೆನು ಸಾಹಸವ ಎನಮಾಡುವುದೋ ?

(ಎದ್ದು ಹುಡುಕುವನು)

ಸದ್ದು ಆಗುತ್ತಿಹುದು. ಆಗಲಿ.

(ಎಕ್ಕಕ್ಕೆನೋಡಿ)

ಓ ! ಈ ಹೆಗ್ಗಣವೆ ಭೂತ ! ಸರಿಯಾಯ್ತು

ಇದಕುಜುವುದೇ !

ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಇಹುದೇನೋ

ಬಹುವಿಧವ ಬೋಧನೆಗಳ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ಇದಕು

ಕೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೊಡೆ ಇದಕೆಲ್ಲಿ ಈ ಧೈರ್ಯ !

(ಹೆದರಿಸುವನು)

ಊಂ ! ಹೆದರಿ ಬೆದರುವ ಮರಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು

ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನಭ್ಯಸಿಸಿರಬೇಕು, ಎನಿತಾದರೂ

ಅಶ್ರಮದ ಹೆಗ್ಗಣವಲ್ಲವೆ ?

ನೋಡುವೆನು ಇದರ ಬಿಲ ಎಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಹುದೋ

(ಹುನುಕಿ)

ಇದೋ ! ಇಲ್ಲೆ ತೋಡಿಹುದು
ಅಯ್ಯಾಯ್ತು ಇನ್ನೇಂ ಇನಿತರಲೆ ಆರಾಮ
ಕುಸಿಯುವುದು.

ಗೋಡೆ ಕಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕೊರೆದಿಹುದು
ಇನ್ನು ಮಣ್ಣು ಮಾತೇನಿಹುದು!
ಇನ್ನಿಲ್ಲಿರೆ ಅಪತ್ತು
ಮೊರತುವೆನು. (ಮೊರಕ್ಕೆಬರುವನು.)

(ಬಂದ ಬಂಜೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.)

ಪಾಳು ಮನೆಯೇಂ ಇನಿತರಲೆ ಕುಸಿಯುವುದು
ಗಾಂಧಿ ಮಹತ್ಮನೆನಿತು ತಪ ಉಪವಾಸಮಾಡಿ,
ರಾಷ್ಟ್ರ ಶಿಲ್ಪಿಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಾಧಕರ ಬೆಳೆಸಿ,
ಬಲಹಿಂದ ಬಾಳಿ ಬದುಕಲೆಂಬಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ
ಮುಸಿಮುಸಿನೆಗೆ ಬೀರಿ ಓಡಾಡಿಹ ಅಶ್ರಮವೋ
ಬದ್ಧಾಂಜಲಿಯಾಗಿ ಶುದ್ಧ ಮನದಿಂದ ಹೇರಾಮ
ಹೇರಾಮ ಎಸುತ ರಾಮನಾಮದಿ ಪಾವನವಾಗಿಹುದೋ
ಪಾಳುಜಲಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಪರಿವಾಟವಾಗಲೆಂದೆಣಿಸಿದನೆ,
ಆ ಮಹಾತ್ಮ

(ಮರೆಯಲ್ಲಿ)

ಹೇ ರಾಂ, ಹೇ ರಾಂ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಅರಂಭಿತು ಮರೆಯಲ್ಲಿ? ರಾಮನಾಮವ ಜಪಿಸರು!
ಮಹತ್ತರ ತಾರಕ ಉಪದೇಶದಿಂ ಕೆಲರ್ ಇಲ್ಲೆ ನಿಂದು,
ತಪನ ಗೈಯುತ್ತಿಹರೋ ? ನೋಡುವೆನು.

(ಬಂವೆಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಒರಲು ಗಾಂಧೀಜಿಯ ದರ್ಶನವಾಗುವುದು.)

ಮಹತ್ಮರ್ ! ಎನ್ನು ಕಾಪಿಟ್ಟ ಪ್ರಭು ! ಬಾಪು !

ಈ ಕೊರೆನ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ

ಅಹಾ ! ನಿನಗಿಲ್ಲುಂ ಈ ಗತಿಯೆ, ಬಾಪೂ !

ಗಾಂಧಿ —

ಆರವರು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಬಾಧಿಸರ್ ?

ದಾರ್ಶಿಕ — ಎನ್ನ ಶುದ್ಧ ಭಾವದ ದೇವ ! ನಿನ್ನ ಬಾಧಿಸಗೆ
ಬೇರೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಹುದು ಲೋಕ
ಆಡದಿರು ಬಾಪೂ, ಅಂತಾಡದಿರು.

ಗಾಂಧಿ — ಆರಿವನೊ ಕಾಣೆ ?

ದಾರ್ಶಿಕ —

ನೀನ್ ಭ್ರಮಿಸಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ತಂದ ನಾಡಿಂದ ಬಂದಿಹೆನು

ಗಾಂಧಿ —

ಅಂತಾದೊಡೆ ನಿಮ್ಮ ನಂಬಲಾಗದು.

ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನೀಗತೋರಿ, ಕೈಲಿ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡುಗುವಿರಿ
ನಿಮ್ಮ ನಂಬಲಾಗದು.

ದಾರ್ಶಿಕ — ಆಡದಿರು ಬಾಪು, ಅಂತಾಡದಿರು.

(ಕಾಲಮೇಲೆ ಬೀಳುವನು.)

ಗಾಂಧಿ —

(ಗಡ್ಡದಿಂದ.)

ಮೇಲೇಳು.

ಅಂದೊಡೇಂ ಫಲ.
ಎನ್ನ ಕರುಳ ನಾನೇ ಚಿವುಟವಂತೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ -

(ಎಪ್ಪು)

ಬಾಪು! ತೇಜದೇಹದಿ ಯೋಗದಲಿ ಜರಿಸದೆ
ಮಾನವರಾಗಿ ಈ ಕೊರೆವ ಚಳಿಯಲೇಕಿರುವಿರಿ ?

ಗಾಂಧಿ -

ಅಂದು ದೇವದೂತರು ಬಂದು, ಪಾಲಕಿತಂದು
'ಬಾ' ಎಂದು ಕರೆದರ್. ಬರುವೆನೆಂದೇಳಿ
ಕೈಕಾಲ್ ಬಿಗಿದು ಸೆಕೆಯಿತು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಆ ದೇವ ದೂತರ್ ನಿಮ್ಮ ಬಂಧಿಸಿದರೆ ?

ಗಾಂಧಿ -

ದೇವ ದೂತರ್ ಅಂತೆಸಗುವರೆ ?

ದಾರ್ಶನಿಕ - ಮತ್ತಾರ ?

ಗಾಂಧಿ -

ನೀವೆನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದಿರಿ.
ನೀವೆಸಗಿದಪಚಾರದಿಂ ಇಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಬಂಧನವಾಯ್ತು.
ದೇವದೂತರ್ ಕಣ್ಣಿನೀರುಂಬಿ, ನಿಮ್ಮಜನ ನಿಮ್ಮ
ಬಂಧಿಸಿದರೆ ? ಎನುತ ಆಗಸವ ಸೇರಿದರು.

ದಾರ್ಶನಿಕ - ನಾನಲ್ಲ ಬಾಪು.

ಅಂದು ನಿಮ್ಮ ಭೌತದೇಹವ ಬಹು ವಿದ್ವಂಭಣೆಯಿಂದ
ರಾಸ್ಟ್ರೀಕ್ತದಿಂದ ಭಸ್ಮವಾಡಿ, ಗಂಗೆ ಸಂಗಮ ಮಾಡಿ
ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿಂದ ಬಲುಧನವ ಸೇವಿಸಿ

ಬಡವರಾರಾಧಿಸಿಹೆವು

ಭಜನೆಗಳ ಮಾಡಿದೆವು. ನಿಮ್ಮ ಪಾಪುಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ
ಬಲು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆವು. ಗಂಟೆಗಳ ಬಾರಿಸಿ
ಎಳೆನೀರು ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆಯಿಂದ ದೇವರನಭಿಷೇಚಿಸಿದೆವು
ನಿಮ್ಮ ಸದ್ಗತಿ ಕೋರಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಾಡಿದೆವು
ಮೂಮಾಲೆ ಮಧ್ಯೆ ವಚ್ಚೆ ತೆನೆಯಂತೆ

ಮಾತು ಮಾತಿಗು ನಿಮ್ಮ ವೈಸರ ಬಳಸುತಿಹೆವು
ನಿಮ್ಮ ಭಾವ ಚಿತ್ರವ ಕಂಡು 'ಬಿಟ್ಟು ಪೋದೆಯಾ

ಬಾಪು!'

ಎಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರ ಬಿಡುತಿಹೆವು

ಅದೇಕೆ ಬಂಧನವಾಯ್ತು ನಿಮಗೆ? ಬಾಪು!

ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಪಚಾರಮಾಡಿದೆವು.

ಗಾಂಧಿ -

ಉಪಚಾರವಲ್ಲ, ಭಯಭಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ ಅವು
ಮಂತ್ರದ ಮಾವುಗಿಡದಂತೆ

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಬಾಪು
ನಿಜಕು ಮಾಡಿದೆವು

ಗಾಂಧಿ -

ಮೆರುಗು ಮೂತಾಡಬೇಡ

ನಮ್ಮ ಧನದಿಂದ ಬಂದ ಫಲವದು

ಹಿಂದೆ ಛಸ್ತಾಸುರಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವರದಂತೆ ಅಗಿಹುದು

ನಮಗೆ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಹಾಗಿಲ್ಲ ಬಾಪು ! ನಿಮ್ಮ ತತ್ವಗಳ ಹಿಡಿದು

ರಾಷ್ಟ್ರ ಸತ್ಪಥವ ತುಳಿಯುತ್ತಿಹುದು

ನಿಮ್ಮಿಂದ ದತ್ತವಾಗಿಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಿಡುವೆವು

ನಿಷ್ಪತ್ತ ಸಂದೇಶ ಸಫಲಗೊಳಿಸುವೆವು

ಗಾಂಧಿ -

ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರು

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಗೇಕೆ ಈ ಬಂಧನ ?

ತೇಜರೂಪದಿ ಅ ಸುಖವ ಸೇರುತ್ತಿದೆ

ಹೇ ರಾಂ, ಹೇ ರಾಂ.

ದಾರ್ಶಿಕ - (ಮೌನ)

ಗಾಂಧಿ -

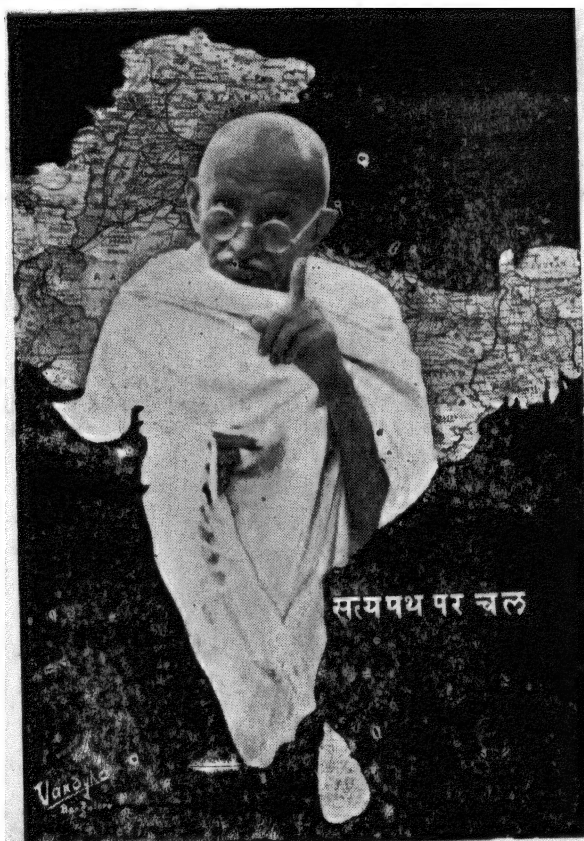
ತಪದ ಬಲದಿಂದ

ರಾಷ್ಟ್ರ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯ, ಜೀವ ಜೀವರ

ನೋಡುತ್ತಿಹೆನು

ಅರಾರು ವಿನೇನು ಮೂಡುತ್ತಿಹರೊ, ಎಂತೆಂತು

ಹಿಡುತ್ತಿಹರೋ. ವಿಶಾಸ ಪಾತುಕವಾರು

“ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಪ್ನವೋಡಾಟವಾದೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ! ”

ರಾಷ್ಟ್ರ ದ್ರೋಹಕರಾದು ಎನಿತೆನಿತು ಎಂಬುದು.
ಮರೆಯ ಕೃತ್ಯಗಳೇನೇನು ? ಮಾತೇನು ?
ನಾಟಕರಂಗದಲಿ ಆರಾರು ಏನೇನನೆಸಗುತ್ತಿಹರೋ
ಕಾಣುತ್ತಿಹವು.

ಅವರ ಕನಸಿನಲಿ ಮನಸಿನಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿಹವು
ಅವರಿಸಗುತ್ತಿಹ ಕೃತ್ಯಗಳ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
ಭವಿಷ್ಯ ಕಾಲಗರ್ಭದಲಿ, ಮೇಘಮುದ್ರಿತ
ಆಗಸದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಹುದು.
ಎಚ್ಚರಿಕೆ ! ಕೆಂಧೂಳೆದ್ದಿಹುದು
ಸಿಡಿಲೆರಗಿ, ನಾಡೆ ಕಣ್ಣೀರಿಂದ
ತೋಯ್ದೀತು ! ಎಚ್ಚರಿಕೆ !
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸ್ವಪ್ನದೋಡಾಟವಾದೀತು ಎಚ್ಚರಿಕೆ !

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಮತ್ತೇನ ಮಾಡಬಯಸುವಿರಿ ಬಾವು !

ಗಾಂಧಿ -

ಸತ್ಯವೆಂದುಸರದೆ, ಸತ್ಯವಾಚರಿಸು
ಮರ್ಮಮಾತುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಧೀರನಾಗಿ ನಿಲ್ಲು
ಸಮಭಾವ ನೃಪ್ತಿಯಿಂ ಪವಿತ್ರನಾಗು
ನಮ್ಮ ಹೆಸರ ಹೇಳಿದೊಡೆ ನಮಗೆ ಒಪು ನೋವು
ನಾವು ನಡೆಸಂತೆ ನಡೆದರೆ ಅದುವೆ ನಿಮ್ಮ
ನೀಡ ಮುಕ್ತಿ

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅಂತಾದೊಡೆ ನಾವದನಾಚರಿಸುವರೆಗುಂ
ನೀವಿಲ್ಲೆ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೊರಗುತಿಹಿರಾ ?

ಗಾಂಧಿ -

ಮತ್ತೇನ ಮಾಡುವುದು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪಾಶಗಳಿಂ ಬಂಧಿಸಿಹಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ಶ್ವೇತವ ನೀವೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು
ನಿಮ್ಮ ಕುಶಲವ ನೀವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಕೆಡಕು ಕಳಚಿದ ಮನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ 'ಬಾಪು'
ಎಂದೊಡನೆ ನಮಗೆ 'ಮೋಕ್ಷ'

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಅದುಬೆ ಬಾಪು ನಿಮ್ಮಾಣತಿ

ಗಾಂಧಿ -

ಅದುದು ಅದುಬೆ ಕೊನೆಯಾಣತಿ
ಹೊರಡು.

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಸತ್ಯವತಾರಿ ಬಾಪು ನಮಿಸುವೆನು.

(ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಡುತ್ತಾ)

ಸತ್ಯವರಿತವರಿತ್ತು ಸಂಸ್ಥೆ ಶ ಮಾಲೆಗಳ
ಮೊತ್ತು ಮೋಗುವೆನು ನಾಡಿಂಗಿ,
ಇದರಿಂ ನಾಡ ಸಿಂಗರಿಸಿ ನೋಡುವೆನು ಭವ್ಯವ.

ದೃಶ್ಯ ೭

(ಪ್ರತಿಭಾಗರವರ ಜನಜನಿತ ಬೀದಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಲಾಕವನ ಸ್ಥಾಪಿತ.)

पार्थिव क -

ಎಮ್ಮ ನಾಡಿನ ನಿಲುವು, ಬೆಳವು ಇಲ್ಲುಂಟು
ಇತಿಹಾಸ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಹಿರಿರತ್ನದಂತೆ ಈ ನಗರ

(ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿರಬಹುದು.)

ಬನ್ನಿರೈ ಬನ್ನಿರೈ ಸಂದೇಶ ತಂದಿಹೆನು ಅಲ್ಲಿಂದ
 ಹೆಚ್ಚುಂಟು ಮೆಚ್ಚುಂಟು ಸುಖವುಂಟು ಸತ್ಯವುಂಟು
 ಸಾಧಿಸುವ ಬೋಧಿಸುವ ಏರಿಸುವ ಮೀರಿಸುವ

(ಜನರ ಗುಂಪು ಸೇರುವುದು)

శ్రీ ఎత్తి ఘోషవేను సత్కవీను సత్కవీను
 ఈ నాడు సామాన్యవల్ల, సామాన్య జనవల్ల
 ఈ గాలి బీజకు, ఈ నీరు ఈ నోటి
 ఈ యుసిరు, ఈ చేపరు, ఘోషవేను మేంజ్యవేను
 రాష్ట్రములు నీతిగలు ధర్మములు కర్మములు
 సజనములు బలవంతులు సుఖవసాహితులము
 యోగిగలు, త్యాగిగలు, రాగిగలు, విరాగిగలు,
 శాస్త్రకరు, సిద్ధకరు, తిట్టకరు, సుధారకరు,
 సబ్బిగరు, ధమ్మిగరు, గాయకరు, చిత్రకరు
 యారములు యారములు పనులు పనులు

ಜನ ೧ -

ಅರಿವನೊ ಕಾಣೆವು
ಹುಚ್ಚನಂದದಿ ಅಡುತಿಹನು

ಜನ ೨ -

ದೇಶ ಪ್ರೇಮದ ಹುಚ್ಚನಿವ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮೋಗಿಹುದು.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿಹುದು ಎನಬೇಡಿ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಎಲ್ಲಿಹುದು ನಿಮಗೆ.

ಜನ ೩ -

ಇವರು ಹುಚ್ಚನಿವ.
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಿಹುದು. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರವಿಹುದು
ಎಂದೆನುವ ಅರಿವಿಲ್ಲ ಇವಗೆ
ಹೀಗೇಕೆ ಆಗಿಹುದೊ ಇವಗೆ ಪಾಪ !

ಪಾರ್ಶನಿಕ -

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತಂದವರ ಕಡೆಗೆಯೆ ನೋಕಿಹಿರಿ
ಕಡುಪಾಶ ಹಿಡಿ ಬಂಧ ಕಟ್ಟಿಹುದು ನಿಮ್ಮ
ಒಳಗುದ್ದು ಸಿಡಿಮುದ್ದು ತಟ್ಟಿಹುದು ನಿಮ್ಮ
ಮುಂದೆ ಮುಂದೆನುತ ಹಿಂದಾಗಿ ಹೋಗಿಹಿರಿ
ತಿಳಿವಿದ್ದು ತಿಳಿವಿಲ್ಲ ಬಲವಿದ್ದು ಬಲವಿಲ್ಲ
ಹುಚ್ಚಲ್ಲ ಬೆವ್ವಲ್ಲ, ಅರದುಚ್ಚು ಅರಬೆವ್ವು.

ಜನ ೩ -

ಅರಿವನೋ ! ಅತಿಯಾಗಿ ಅಪುನನು
ಹುಚ್ಚಂತೆ ಬೆಪ್ಪಂತೆ, ಹಿಡಿಯಿರೋ ಇವನ

ಜನ ೪ -

ಹಾಗಲ್ಲ ಹಾಗಲ್ಲ, ತಡೆಯಿರಿ
ಯಾರಲ್ಲಿ ಏನುಂಟೋ ತಿಳಿದವರು ಅರುಂಬು?

ಜನ ೫ -

ಇಲ್ಲೇಕೆ ಬಂದಿಹನೋ
ಹೋಗೆಂದು ಪೇಳಿರೈ

ಜನ ೬ -

ಜನವ ಹುಚ್ಚು ಬೆಪ್ಪೆನ್ನವ
ಇವನ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಿಸುವವು
ತೂರಿರೋ ಕಲ್ಲುಗಳ.

ದಾರ್ಶನಿಕ -

ಆರವೈ ಧೀರರು !
ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣಿಂ ಚಪಲ ಚಪ್ಪರಿಸುವರು
ನಿಮ್ಮ ಕ್ಷಾತ್ರ ಬಾಳೆಂದು ಇಲ್ಲಿಗಿಳಿದುದೇ ?
ಹಾ ದೇವ, ಹಾ ದೇವ!

ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರ ಗೌರವವಂಶ
ಸಾಗರವ ಗುಟುಕಿಸಿ, ಮೇರುವನೆ ತಿರುಗಿಸಿ
ಗಂಗೆಯನೆ ಉರುಳಿಸಿ ಸಗ್ಗವನೆ ಸೆಕೆತಂದ
ಗಾಂಧೀವ ಕೈಗೊಂಡ ನೀರವಂಶವೆಂದು

ಕಲ್ಲುಮುಣ್ಣಂ ಕೈಗೊಂಡಿಹುದೇ ?

ಹಾ ದೇನ! ಹಾ ದೇನ! ಕಾಲವೆ, ಕನಿಕರವ ತೋರೈ

ಜನ ೧ -

ಅದೋ ಕಣ್ಣೆಂ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿಹುದು

ಹುಚ್ಚನಲ್ಲಿವ

ಜನನ ಕಂಡು ಸಂತಾಪ ವಹುವ ಹುಚ್ಚನೆ ?

ಹಾಗಲ್ಲ! ಹಾಗಲ್ಲ.

(ಗುಂಪು ದಾರ್ಶಿಕನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು.)

ದಾರ್ಶಿಕ -

ಏನ ನೋಡಿವಿರಿ ನನ್ನಂ ಜೋಲು ಮುಖದಿಂ.

ಮುಖವರಳಿ ಕೆದರಲಿ ಕಣ್

ಕಿವಿಗಿದರಿ ಕೇಳಿಕೇಳಿ ಆಗುತ್ತಿಹುದು

ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೂಗಿಂದ ಕೂಗು

ದೇವ ಲೋಕದಿಂ ಪಿತೃಲೋಕದಿಂ ವೀರಲೋಕದಿಂ

ಬಾಣ ಮಂಚದಿಂ ಕಂಪ ಕೂಡದಿಂ ಗುಂಡಿನೇಟಿನಂ

ಕೂಗುತ್ತಿದೆ ಕೂಗಿಂದ ಕೂಗು

‘ಕಾಪಿಡಿರಿ ಧರ್ಮವನು ಕಾಪಿಡಿರಿ ಬೆಳಕನ್ನು

ಕಾಪಿಡಿರಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ನೀತಿಗಳ

ಕಾಪಿಡಿರಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ’ ಎಂದೆನುವ ಮಾತು

ಹೊರೆ ಹೊರೆಯಾಗಿ ಮೇರುತಿಹುದು ನಮ್ಮ

ನಿಂತೇನ ನೋಡುವಿರಿ,

ಮನಮಂಕು ಹರಿಯಲಿ

ಮೈ ಜೋಪು ಇಳಿಯಲಿ

ಎಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪಿತನಿಂದು ಸೆಡೆದು ಗೇಣಾಗಿ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ
ಕೊರೆಗುತಿಹನು
ನಾವೆಸಗಿದಷ್ಟೆ ಹಿಡಿಪಾಶವಾಗಿಹುದವರೈ

ಪ್ರಶ್ನೆ ೩

ಈ ಮಾತು ನಿಜವುಂಟೆ ?

ಜನಳ

ನಮ್ಮಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತಗೆ ಬಂಧನವೆ ?

ಪ್ರಶ್ನೆ ೨

ಅ ಬಂಧನವ ಬಿಡಿಸಲವುದೆ ?

ಪಾರ್ಥಿವ -

ಅಪ್ಪುದಪ್ಪುದು

ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇಮವ ನಾವೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡು

ನಮ್ಮ ಕುಶಲವ ನಾವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

ಕೆಡಕು ಕಳಚಿದ ಮನದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ 'ಬಾಪು'

ಎಂದೊಡನೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತಗೆ ಮೋಕ್ಷ !

ಆ ಗುಂಪು ಈ ಗುಂಪು ಸೊಂಪಾಗಿ ಸೇರೋಣ

ಹೊಸ ರಾಷ್ಟ್ರ ಒಲುವಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡೋಣ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿನಕ ಹೊಸ ಬೆಳಕ ಹರಿಸೋಣ

ಒಳಹುಳುಕು ಮನ ಕೊಳಕು ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಸೆಯೋಣ

ಹಲ ಮುಖದ ನಗುಮುಖವ ಮನಸಾರೆ ಕಾಣೋಣ

ಜೀವ ಜೀವರ ನೇಹ ಬೆಳಸೋಣ ಬೆಳಗೋಣ

ಬನ್ನಿರೈ, ಸೇರಿರೈ ಇದೆ ಸಮಯ ಇದೆ ಸಮಯ

ನಮ್ಮ ತಡವರಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಎದ್ದೇಳಿ

ಬೆಂಬಲವ ನೀಡೋಣ ಭವ್ಯ ಭಾರತಿಯ ಕಾಣೋಣ

(ಮೈಸೂರಿತಂತಾಗಿ)

ಓಹೋ ಅದೋ ನೋಡಿ, ನೋಡಿ
ಬರುತಿಹಳು ಮಾತೆ ಸ್ವಾಲಂಕೃತವಾಗಿ
ಕೆಂದಾವರೆ ಮಂದಗಮನದಡಿಗಿಜ್ಜೆ ಫಲ್ ಸಂದಿಹುದು
ಮಿರುಗು ಪೀತಾಂಬರವುಟ್ಟು ಹೊಳೆವ ಅಭರಣತೊಟ್ಟು
ಎಳೆಕಳೆಯ ಚಂದಿರ ವದನೆ ಬರುತಿಹಳು ಬರುತಿಹಳು
ಕೋಟಿರತ್ನ ಕಿರೀಟ. ತ್ರಿವರ್ಣಧ್ವಜಹಾರಾಟ
ಹವಳತುಪ್ಪಿಯಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿಹುದು ಎಳೆನೆಗೆಯು
ಬಾರೌ ತಾಯಿ, ಭಾರತಿ, ಬಾರೌ

(ಕೈ ಎತ್ತಿ ಕೂಗುವನು)

ಬನ್ನಿಗೈ ದೇವಿ ಬಂದಿಹಳು
ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕಂಚುಕಂಠದಿಂ
ಹೊರಡಲಿ ಚೈಕಾರ

(ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕಾರಮಾಡುವನು)

ಬಾರೌ ತಾಯಿ,

ವಿಶ್ವಪೀಠವದು ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿಹುದು
ವಿಶ್ವಭಾರತಿಗೆ ವಿಶ್ವ ಪ್ರೇಮವಿಹುದು.

ತಾಯಿ,

ಎರು ವಿಶ್ವ ಸಿಂಹಾಸನವ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಸಾಧಕರ ನೀರ ಬಾಹು ಸೋಪಾನ
ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ವಾಹಕರ ಚತುರ ಕಲಿಯ. ಸೋಪಾನ
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕಾಪಿಡುವ ಧೀರ ವಜ್ರದೈವ ಸೋಪಾನ

ದೀನರ ಸಲಹುವ ಕೈಚಿನ್ನ ಸೋಪಾನ

ಎರು ತಾಯೆ, ಎರು ವಿಶ್ವ ಪೀಠವ

ಕಣ್ಣನೋಟವೇಕೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ಓಡುವುದು ತಾಯೆ

ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣದಂತೆ ಸಿದ್ಧವಿದೋ, ನಿಂದಿಹೆವು ನಿಂದಿಹೆವು
ನಗೆಮುಖದ ತಾಯೆ ಎರು, ಎರು.

ಸತ್ಯಮೇವಜಯತು

ಅಹಿಂಸಾ ಪರಮೋ ಧರ್ಮಃ

ಊಂ, ಎರು.

ನಹಿ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ

ಸರ್ವೇಜನಃ ಸುಖಿನೋ ಭವಂತು

ಕೂಡುವುದು ತಾಯೆ ಸುಖಾಸನದಿ

ವಿಶ್ವಭಾರತಿಗೆ ಬಹುಪರಾಕ್ !

ವಿಶ್ವಮಾತೆಗೆ ಬಹು ಪರಾಕ್

(ಮೇಲೆನೋಡಿ.)

ಓಹೋ ! ಓಹೋ !

ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ಬರುತಿಹರು ದಿವಿಜರೆಲ್ಲ

ಸಗ್ಗ ಬರಿದಾಗಿಹುದು

ಎಲ್ಲ ಲೋಕಗಳು ಹರಸುತಿಹವು

ಎಲ್ಲ ಪಿತ್ಯಗಳು ತೃಪ್ತರಾಗಿಹರು

ಅಹ! ಮಾತೆಯೇಂ ಭೂಷಿತಳಾಗಿ ಎಳೆ ನಗೆಯ

ಬೀದುತಿಹಳು

ಎಂ ! ಸೌಭಾಗ್ಯ ನೋಟವಿದು

ಚಾಮರವನಿಕ್ಕುವರು, ಸತ್ತಿಗೆಯ ಹಿಡಿದವರು

ಶೃಂಗಾರ, ವೈಯ್ಯಾರ
ನಾಟ್ಯಗಳು ನೃತ್ಯಗಳು
ಆನಂದ, ಆನಂದ, ಆನಂದ!!!

(ಕುಣಿಯಲು ಹೋಗಿ ಕನಸಿನಿಂದ ಎಚ್ಚರನಾಗುವುದು)

ಇದೇಂ, ಕನಸೇ, ಕನವರಿಕೆಯೇ! (ನಗುವಳು)

(ಎಸುರಿಗಿಪ್ಪ ಗಾಂಫಿ, ವಿವೇಕಾನಂದ ಬುಡ್ಧ ಇವರೂಗಳ
ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡಿ)

ನಿಮ್ಮ ಕನಸ ಸಂದೇಶ ಮಂಗಳವ ಮಾಡಲಿ.
ಚಣವೊಂದ ಕಳೆಯದೆ ಶ್ರಮಿಸುವೆನು ನವಗಾಗಿ
ಭರಿತ ಭಾರತಿಯ ಭವ್ಯವರಳಲಿ.

(ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಚರಕವನ್ನು ನೋಡಿ)

ಬಾರೈ !

ಎಮ್ಮ ಭವ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ನೀ ಸೇತು
ಸವಯುಗದಾರಾಧನೆಗೆ ನೀ ಹೇತು.

ಆ ಯುಗದಿ ಶ್ರೀರಾಮ, ರಾವಣಾದಿಗಳ ಸಂಹರಿಸೆ
ಸಾಗರವ ದಾಟಲು ನೀನಾದೆ ' ಶ್ರೀರಾಮಸೇತು ' ವೆಂದು
ಈ ಯುಗದಿ ಮನದಹಿತವನು ದಹಿಸೆ
' ಚರಕ 'ವೆಂಬಭಿದಾನದಿ ತಿರುಗುತಿಹೆ

ನಿನಗೆ ಮನೆಮನೆಯೆ ಆಶ್ರಮ
ಮನಮನವೆ ಮಂಟಪ

(ಚರಕದಿಂದ ನೂಲುತಾ)

ಶ್ರೀರಾಮನಾಮದಿ ತಿರುತಿರುಗಿ
ಆ ರಾಮರಾಜ್ಯವೆಳೆತಾರ್ಚಿ.

ರಘುಪತಿ ರಾಘವ ರಾಜಾರಾಮ
ಸತಿತ ಪಾವನ ಸೀತಾರಾಮ
ಇಷ್ಟಪ್ರದಾಯಕ ಸೀತಾರಾಮ
ದುಷ್ಟ ಸಂಹಾರಕ ಜೈಜೈರಾಮ
ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ರಾಜಾರಾಮ
ಮಂಗಳರೂಪ ಸೀತಾರಾಮ

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಅಶುದ್ಧ	ಶುದ್ಧ
1	5	ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ	ಹಿಮವತ್ಪರ್ವತ
2	1	ಆರುಂಟು	ಆರುಂಟು
3	6	ಧೃವತಾರೆ	ಧೃವತಾರೆ
5	5	ನಡೆಸಿಹಿರಾ	ನಡೆಸಿಹಿರಾ
10	9	ಭತ್ತಿ	ಭತ್ತ
11	11	ಕಾಪಿಟ್ಟಿಹಿರಿ	ಕಾಪಿಟ್ಟಿಹಿರಿ
14	16	ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ	ಶಬ್ದಶಾಸ್ತ್ರ
15	3	ವಕನಿಷ್ಟ	ವಕನಿಷ್ಟ
15	7	ತೊಡರೇಕೆ	ತೊಡರೇಕೆ
15	12	ಅನುಷ್ಠಾನ	ಅನುಷ್ಠಾನ
17	4, 7	ಸೃಷ್ಟಿ	ಸೃಷ್ಟಿ
18	20	ಸದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ	ಸದ್ಭ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ
19	13	ಅನುಷ್ಠಾನ	ಅನುಷ್ಠಾನ
22	2	ಬಂದಿಹರಿ	ಬಂದಿಹರಿ
23	20	ಸಾವಿತ್ರ	ಸಾವಿತ್ರ
13, 25	9, 4	ಭಗವನ್	ಭಗವಾನ್
25	15	ಐತಂದೆ	ಐತಂದೆ
29	4	ವಾಚೀಯ	ವಾಚಿಗಳು
29	19	ಉತ್ತಮರಾಗಿಹರಿ	ಉತ್ತಮರಾಗಿಹರಿ
32	17	ಒಡದೇಳಿ	ಒಡದಿದ್ದು
33	10	ಸಿದ್ಧಗಳ	ಸಿದ್ಧತೆಗಳ
36	11	ಹದಮಾಡ	ಹದಮಾಡಿ

ಇದೇ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು :

೧. ಬೆಳದಿಂಗಳೋಲೆಗಳು

(ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ, ಮೆಲು ಕೃಂಗಾರದಿಂದ ಆದರ್ಶ ದಂಪತಿಗಳನ್ನಾಗಿ
ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಬೋಧಕ ಗ್ರಂಥ)

೨. ರಾನುಣ್ಣಿ (ಜೀವನ ಚಿತ್ರ)